

Transportministeriet
Udkast

28. august 2012

Forslag

til

Lov om offentlige veje

Kapitel 1

Lovens formål, anvendelsesområde og definitioner

Formål m.v.

§ 1. Denne lov skal medvirke til

- 1) at sikre et velfungerende og sammenhængende vejnet,
- 2) at sikre mobiliteten på vejene til gavn for samfundsøkonomien og udvikling i alle dele af Danmark,
- 3) at bidrage til gode vej- og stiforbindelser mellem hjem, skole, arbejdsplads, kulturinstitutioner og fritidsaktiviteter,
- 4) at fremme trafiksikkerheden og trafikafviklingen gennem en sammenhængende vejplanlægning og tidssvarende vejanlæg og
- 5) at bidrage til, at andre former for infrastruktur kan placeres i forbindelse med vejnettet.

§ 2. Loven finder anvendelse på offentlige veje.

§ 3. De offentlige veje inddeles i statsveje og kommuneveje.

§ 4. Ved lovens administration skal vejmyndighederne først og fremmest varetage trafikale og vejtekniske hensyn. Vejmyndighederne skal også være opmærksomme på miljø, flora, fauna, landskabs- og bymæssige værdier, klimamæssige- og samfundsøkonomiske forhold samt hensynet til vejens naboer.

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Vejmyndighed: Den myndighed, som administrerer offentlige veje og stier.
- 2) Offentlige veje: Veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune efter denne lov.
- 3) Offentlige stier: Færdselsarealer, der administreres af stat eller kommune efter denne lov med de tilføjelser, som de særlige forhold for stier tilsiger. Offentlige stier er fortrinsvis forbeholdt gående, cyklende og ridende færdsel og udgør ikke en del af en offentlig vej.

- 4) Vejplan: De planer, der udarbejdes af vejmyndigheden for anlæg af nye veje, større flytninger af bestående veje og andre større anlægsarbejder, herunder væsentlige ændringer i vejens tværprofil. De planlagte vejanlæg skal herefter noteres på en vejplan.
- 5) Byer og bymæssige områder: Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er byzone eller sommerhusområde samt nærmere afgrænsede områder i landzone, som kommunalbestyrelsen med hjemmel i privatvejsloven har besluttet at administrere efter byreglerne.
- 6) Adgang: en fysisk etableret adgang fra en ejendom til en vej eller sti til brug for gående, ridende eller kørende færdsel.
- 7) Adgangsbestemmelse: Afgørelser truffet efter § 50 om tilgrænsende ejendommers adgange til vejen, som Vejdirektoratet træffer for alle statsveje, og som kommunalbestyrelsen træffer for strækninger af kommuneveje, som vurderes af særlig betydning for den gennemgående færdsel.
- 8) Vejbyggelinje: Sikringslinje med vejmyndigheden som påtaleberettiget, som indebærer begrænsninger i ejerens eller andre rettighedshaveres råden over et nærmere defineret areal.
- 9) Vejbidrag: De udgifter til offentlige veje, det pålægges grundejere at betale i henhold til denne lovs kapitel 4.
- 10) Valgplakater: Valgagitoriske meddelelser på en vejrbestandig plade, der ikke er større end 0,8 m².

Kapitel 2

Vejmyndighederne og deres opgaver

§ 6. Transportministeren er ansvarlig for den overordnede vej- og trafikplanlægning og for, at der foretages de undersøgelser, som er nødvendige herfor.

Stk. 2. Transportministeren kan tage initiativ til, at der foretages tekniske, miljømæssige, økonomiske og statistiske undersøgelser, som er af betydning for planlægning, anlæg og vedligeholdelse af statsvejene eller for vejnettet som helhed. Transportministeren kan fastsætte regler for kommunalbestyrelsernes medvirken ved tilvejebringelse af det nødvendige data- og planlægningsgrundlag.

§ 7. Transportministeren er øverste administrative myndighed for statsvejene (vejmyndighed) og udøver de beføjelser, der er tillagt ministeren efter denne lov.

Stk. 2. Administrationen af statsvejene henlægges til Vejdirektoratet. De nærmere regler for Vejdirektoratets arbejde fastsættes af transportministeren.

§ 8. Kommunalbestyrelsen er administrativ myndighed (vejmyndighed) for kommunevejene.

§ 9. Det er vejmyndighedens ansvar at holde dens offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver.

Stk. 2. Vejmyndigheden bestemmer, hvilke arbejder der skal udføres på dens veje, og afholder de udgifter, der er forbundet med sikring og andre forberedende foranstaltninger, anlæg, drift og vedligeholdelse af disse veje, medmindre andet er aftalt eller er bestemt efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan lade de arbejder, der er nævnt i stk. 2, udføre af en anden vejmyndighed samt afgive tilbud på arbejder, der er udbudt i licitation af en anden vejmyndighed. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. I særlige tilfælde kan transportministeren med særskilt bevilling på finansloven yde bidrag til kommunale vejformål.

§ 10. Anlægs- og driftsudgifter til vejbelysning på statsveje betales af staten, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Anlægs- og driftsudgifter til belysning af statsvejsstrækninger, der løber gennem byområder med tæt, sammenhængende bebyggelse, betales af vedkommende kommune. Hvis belysningen primært er etableret af hensyn til trafikikkerheden på statsvejen, kan udgifterne dog betales af staten.

§ 11. Vejmyndigheden kan bestemme, at vejene skal forbeholdes visse arter af færdsel. Beslutningen træffes af vejmyndigheden efter forhandling med politiet, for statsveje dog af transportministeren efter forhandling med justitsministeren.

Statsveje

§ 12. Det bestemmes ved lov, hvilke offentlige veje der skal være statsveje, hvilke nye statsveje der skal anlægges, og hvilke der skal nedlægges eller overgå til anden status. Bestemmelse om optagelse, nedklassificering og nedlæggelse af statsveje i forbindelse med mindre anlægsprojekter m.v. kan dog træffes af Vejdirektoratet.

Stk. 2. Inden der fremsættes lovforslag eller træffes bestemmelse efter stk. 1, skal der forhandles med de kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber.

Stk. 3. Hvis der er uenighed mellem Vejdirektoratet og den fremtidige vejmyndighed om vilkårene for vejens overgang fra statsvej til kommunevej, fastsættes vilkårene af transportministeren.

§ 13. Transportministeren kan bemyndige en kommunalbestyrelse til at meddele de tilladelser og dispensationer vedrørende statsveje, som efter denne lov meddeles af Vejdirektoratet.

§ 14. I forbindelse med en statsvejs udbygning eller forventede udbygning til motorvej skal Vejdirektoratet sikre, at der tilvejebringes og drives supplerende anlæg i forbindelse med motorvejen, hvis anlægget skønnes at være af betydning for trafikanterne eller andre trafikale formål.

Stk. 2. Transportministeren kan til de formål, der er angivet i stk. 1, bortforpagte arealer, der er erhvervet til vejanlægget. Transportministeren kan indgå aftale med forpagteren om tilvejebringelse og drift af faste anlæg eller bygninger på de forpagtede arealer.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at stk. 1 og 2 også kan anvendes på andre statsveje end motorveje.

Kommuneveje

§ 15. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, hvilke bestående kommuneveje der skal flyttes eller nedlægges, og hvilke private fællesveje der skal optages som kommuneveje. Denne beslutning skal træffes på baggrund af en samlet trafikalk vurdering og må ikke kun være begrundet i økonomiske forhold.

Vejregistre og databaser

§ 16. Transportministeren kan oprette databaser, der indeholder oplysninger om det offentlige vejnet. Transportministeren fastsætter nærmere retningslinjer for databasernes indhold og om vejmyndighedernes indberetning af oplysninger om det offentlige vejnet.

§ 17. Vejmyndigheden udarbejder fortegnelse over samtlige offentlige veje og stier under dens administration. Fortegnelserne skal offentliggøres og være offentlig tilgængelige.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af vej- og stifortegnelser.

Kapitel 3

Vejplanlægning

§ 18. Vejmyndigheden udarbejder for samtlige offentlige veje under dens administration vejplaner for anlæg af nye veje, større flytninger af bestående veje og andre større anlægsarbejder, herunder væsentlige ændringer i vejens tværprofil, som efterhånden tænkes udført.

Stk. 2. Vejplaner udarbejdes under hensyntagen til den øvrige planlægning i området.

§ 19. Vejplaner for statsveje godkendes af transportministeren.

Samarbejde og forhandling mellem vejmyndighederne

§ 20. Inden et vejanlæg optages på statens vejplan, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Inden et vejanlæg optages på en kommunes vejplan, skal de kommunalbestyrelser, hvis veje vil skære eller få forbindelse med det planlagte vejanlæg, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Inden et vejanlæg optages på kommunens vejplan, skal Vejdirektoratet have lejlighed til at udtale sig, hvis det planlagte vejanlæg vil skære eller få forbindelse med en bestående eller planlagt statsvej eller rutenummereret vej.

§ 21. Når de relevante myndigheder efter § 20 har haft lejlighed til at udtale sig, kan det planlagte anlæg optages på vejmyndighedens vejplan.

Stk. 2. Vejmyndighederne skal føre en fortegnelse over de anlæg, der er optaget på dens vejplan (vejplansfortegnelsen).

§ 22. Reglerne i § 20 gælder også, hvis en vejmyndighed ikke ønsker at gennemføre et anlæg, der er optaget på vejplan.

Stk. 2. Når et anlæg er slettet af vejplanen, skal vejmyndighederne sørge for, at vejbyggelinjer eller anden sikring til anlæggets gennemførelse ophæves, og at forholdene berigtiges i tingbogen.

§ 23. Transportministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af vejmyndighedernes vejplaner og for udformningen af vejplanfortegnelserne.

§ 24. Inden der for en kommunevej træffes beslutning om vejens status eller konstruktion, der kan få betydning for vejens kapacitet eller fremkommelighed, skal Vejdirektoratet og de kommuner, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig, hvis vejen skærer, vil skære, har eller vil få forbindelse med en statsvej eller en rutenummereret vej.

Stk. 2. Inden anlægsarbejdet for et større projekteret statsvejsanlæg igangsættes, skal de kommunale myndigheder, i hvis område vejen skal forløbe, have lejlighed til at udtale sig.

§ 25. Transportministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifter til vejforanstaltninger i kryds mellem veje, der hører under forskellige vejmyndigheder.

Kapitel 4

Vejbidrag m.v.

§ 26. Vejmyndigheden kan pålægge ejere af ejendomme at betale vejbidrag, hvis ejendommen grænser til eller kommer til at grænse til en offentlig vej. Ved vejbidrag kan ejere pålægges til helt eller delvist at betale udgifterne til anlæg af nye offentlige veje eller udvidelse af de befæstede arealer af en offentlig vej. I tilknytning hertil kan ejere af ejendomme pålægges at betale administrationsgebyr til dækning af vejmyndighedens dokumenterede administrative omkostninger ved projektet, jf. § 30.

Stk. 2. Vejbidraget kan kun pålægges, hvis vejmyndighedens beslutning efter stk. 1 er meddelt de bidragspligtige grundejere inden påbegyndelsen af det pågældende anlægsarbejde. A conto opkrævning af vejbidrag kan påbegyndes, inden arbejdet er udført.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan betalingen af vejbidraget skal ske, herunder om udsættelse af betalingen og om sikkerhedsstillelse.

§ 27. Vejbidrag efter dette kapitel finder anvendelse i Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er byzone eller sommerhusområde samt nærmere afgrænsede områder i landzone, som kommunalbestyrelsen med hjemmel i privatvejsloven har besluttet at administrere efter byreglerne.

Stk. 2. For statsveje kan reglerne i dette kapitel desuden anvendes på steder, hvor der er en samlet bebyggelse eller en samlet bebyggelse kan forventes. Vejbidrag kan i disse tilfælde kun kræves dels til udførelse af nye fortovsanlæg, dog ikke ud over 2,5 m i hver vejside, dels til holdebane- og parkeringsanlæg inden for en bredde af i alt 6 m.

§ 28. Vejmyndigheden kan bestemme, at veje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal anlægges eller udvides som et samlet projekt. Vejbidraget ved det samlede projekt fordeles mellem samtlige bidragspligtige grundejere under ét.

Stk. 2. Vejmyndighedens beslutning efter stk. 1 skal være meddelt de bidragspligtige grundejere inden påbegyndelsen af anlægsarbejder omfattet af de samlede projekt. A conto opkrævning af vejbidrag kan påbegyndes, inden projektet er afsluttet.

Fastsættelse af vejbidraget

§ 29. Til udgifterne efter § 26 kan medregnes et beløb til normal belysning samt udgifter vedrørende vandafledning, bl.a. udgifter til dræn, nedløbsbrønde. Andre udgifter, som er nødvendige for afledning af en vejs overfladevand, kan kun medregnes, når de særskilt er pålagt vejarealet ved kendelse i henhold til vandløbslovgivningen.

§ 30. Vejmyndigheden kan kræve et administrationstillæg. Administrationstillægget udgør vejmyndighedens dokumenterede administrative udgifter ved projektet. Administrationstillægget kan dog højst udgøre 9 pct. af udgifterne efter § 26, medmindre andet er aftalt.

Stk. 2. Renter kan ikke medregnes.

Begrænsninger i vejbidraget

§ 31. Vejbidrag kan ikke pålægges til dækning af udgifter til

- 1) udvidelse af vejens befæstede arealer, som vedrører en større bredde end 20 m,
- 2) arealerhvervelse,
- 3) erstatning for servitutpålæg eller ulemper eller
- 4) større reguleringer af vejens længdeprofil, herunder anlæg af støttemure.

§ 32. Ved pålæg af vejbidrag bortses fra

- 1) vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi,
- 2) offentlige veje og stier, der støder op til vejen, og
- 3) og private fællesveje og fællesstier, der støder op til vejen.

Stk. 2. En kort privat fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den offentlige vej, kan dog ved pålæg af vejbidrag behandles som en ejendom, der grænser til den offentlige vej. Udgifterne fordeles i så fald mellem de vedligeholdelsespligtige efter reglerne i kapitel 9 i lov om private fællesveje.

§ 33. Vejmyndigheden kan ikke opkræve vejbidrag fra ejere af ejendomme, hvor der ikke er adgang til vejen eller stien fra ejendommen, og hvor der ikke planlægges etableret adgang til vejen eller stien.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan opkræve vejbidrag, uanset at ejendommen er omfattet af stk. 1, hvis vejen eller stien er led i et samlet vejsystem, der udelukkende eller overvejende trafikbetjener et udstykningsområde.

§ 34. Vejbidrag kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, hvor der er eller lovligt kan etableres adgang fra ejendommen til vejen. Hvis der alene er tale om adgange til drift af jernbanen eller lufthavnen, kan vejbidrag kun pålægges for strækningen ud for adgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

§ 35. Når reglerne i § 33, stk. 1, og § 34 medfører, at vejbidrag ikke kan opkræves eller kun kan opkræves i reduceret omfang, betaler vejmyndigheden disse beløb.

Fordeling af vejbidrag

§ 36. Fordelingen af vejbidrag aftales mellem vejmyndigheden og de grundejere, der er omfattet af fordelingen.

§ 37. Hvis der ikke er enighed om fordelingen af vejbidraget, fordele vejmyndigheden vejbidraget mellem de bidragspligtige grundejere efter måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes benyttet.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem husstandene, hvis vejmyndigheden skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, når samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål.

Stk. 3. Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlige vej og offentlige sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt, og det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag.

Stk. 4. Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret.

§ 38. Ejere og brugere af ejendomme, der forventes at blive berørt af vejmyndighedens påtænkte beslutning om vejbidrag, skal have meddelelse om den påtænkte beslutning. I meddelelsen skal vejmyndigheden anføre, at der er en frist på mindst 4 uger til at komme med indsigelser eller

ændringsforslag. Efter udløbet af denne frist, kan vejmyndigheden træffe endelig beslutning om pålæg af vejbidrag.

§ 39. Kommunalbestyrelsen bistår Vejdirektoratet med administration af vejbidrag for statsveje. Transportministeren kan fastsætte regler herom efter forhandling med Kommunernes Landsforening.

Kapitel 5

Sikring af vejanlæg

§ 40. Når det er nødvendigt af hensyn til en fremtidig udvidelse af et bestående vejanlæg, eller af hensyn til færdslen i øvrigt, kan vejmyndigheden træffe beslutning om, at der skal ske pålæg af vejbyggelinjer.

Stk. 2. På de arealer, der ligger foran en vejbyggelinje, må der ikke uden vejmyndighedens tilladelse opføres ny bebyggelse, tilbygning til eksisterende bebyggelse, foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse, genopføres nedbrændt eller nedrevet bebyggelse eller etableres andre anlæg og indretninger af blivende art.

Stk. 3. Vejbyggelinjer fastlægges normalt i forhold til vejens midte. Hvis der pålægges vejbyggelinjer på begge sider af vejen, må den indbyrdes afstand mellem vejbyggelinjerne ikke overstige 100 m på statsveje og andre rutenummererede veje og 50 m på kommuneveje. Pålægges der kun vejbyggelinje på den ene side af vejen, må afstanden til den modsatte side af vejen ikke overstige de nævnte mål.

Stk. 4. Hvis vejbyggelinjen pålægges af hensyn til at sikre den frie oversigt ved vejkryds, kan vejmyndigheden fastlægge vejbyggelinjen i en anden beliggenhed end den i stk. 3 nævnte.

Stk. 5. Hvis en bygning eller et andet anlæg af blivende art ikke opføres med sin jordlinje i samme højde som den fremtidige vejhøjde, må den ikke opføres i vejbyggelinjen eller i vejlinjen uden vejmyndighedens tilladelse, men bygningen eller anlægget skal rykkes så meget længere tilbage, at det svarer til 2 gange højdeforskellen mellem bygningens eller anlæggets jordlinje og den fremtidige vejhøjde samt nødvendig bredde til passage foran bygningen eller anlægget på mindst 1,5 m.

§ 41. Når det er nødvendigt af hensyn til sikring af fremtidige vejanlæg, der er optaget op vejplan, eller til fremtidige flytninger af bestående veje, der er optaget på vejplan, kan vejmyndigheden træffe beslutning om, at der skal ske pålæg af vejbyggelinjer. Det samme gælder til sikring af fri oversigt ved sådanne veje.

Stk. 2. Pålæg af vejbyggelinjer efter denne bestemmelse har de retsvirkninger, der er nævnt i § 40, stk. 2.

Stk. 3. Vejbyggelinjer, der pålægges efter stk. 1, kan pålægges for en periode af højst 10 år. Vejbyggelinjepålægget kan forlænges med indtil 10 år ad gangen.

Stk. 4. Inden der sker pålæg af vejbyggelinjer til en statsvej efter stk. 1, skal de kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 5. Inden en myndighed giver tilladelse til at opføre bebyggelse eller andre foranstaltninger, jf. § 40, stk. 2, skal de myndigheder, som har udtalt sig om vejbyggelinjepålægget efter stk. 4, have lejlighed til at udtale sig, hvis tilladelsen i væsentlig grad vil berøre planerne for vejens udbygning. Det samme gælder, hvis vejmyndigheden vil ophæve vejbyggelinjer pålagt efter denne bestemmelse.

§ 42. Vejmyndigheden kan nedlægge forbud mod, at der på en ejendom, der berøres af planlægningen, foretages de foranstaltninger, som er nævnt i § 40, stk. 2, når en vejs optagelse på vejplan er under forberedelse. Det samme gælder, når et anlæg er optaget på vejplan, og der planlægges pålæg af vejbyggelinjer efter § 41.

Stk. 2. Et forbud efter stk. 1 kan kun nedlægges for en periode af et år og kan ikke nedlægges mere end én gang.

Stk. 3. Inden en kommunalbestyrelse giver tilladelse til byggeri eller andre retlige eller fysiske foranstaltninger, som må forventes at komme i strid med vejlinjen for en statsvej, som er under planlægning eller er planlagt, men endnu ikke er sikret ved et vejbyggelinjepålæg, skal kommunalbestyrelsen give Vejdirektoratet oplysning herom. Hvis Vejdirektoratet ikke inden 2 måneder efter at have modtaget en sådan oplysning nedlægger forbud efter stk. 1, kan tilladelsen gives.

Stk. 4. Et forbud efter stk. 1 skal respekteres af ejendommens ejere, brugere, panthavere og andre rettighedshavere fra datoen for forbuddets meddelelse, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

§ 43. Beslutninger om pålæg af vejbyggelinjer efter §§ 40-41 og beslutninger om forlængelse af vejbyggelinjer efter § 41, stk. 3, skal offentliggøres. Vejmyndigheden skal endvidere give meddelelse til de ejere og brugere, hvis ejendomme bliver direkte berørt af pålægget, og hvis rettigheder fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Ved pålæg af vejbyggelinjer efter § 41 skal den af vejmyndigheden udarbejdede vejplan være offentliggjort og offentligt tilgængelig. Vejmyndigheden skal endvidere underrette kommunalbestyrelsen, i hvis område vejbyggelinjen forløber.

Stk. 3. Pålagte vejbyggelinjer skal respekteres af ejendommens ejere, brugere, panthavere og andre rettighedshavere fra datoen for pålæggets offentliggørelse, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Stk. 4. Når de i § 127 nævnte frister er udløbet, og afgørelse af eventuelle klager er truffet, skal vejmyndighederne tinglyse pålagte vejbyggelinjer med angivelse af deres hjemmel.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal på ejerens anmodning oplyse denne om vejbyggelinjernes beliggenhed på ejerens ejendom.

Stk. 6. Inden byggearbejde iværksættes på et areal, der er omfattet af vejbyggelinjer efter §§ 40 og 41, skal bygherren søge oplyst hos vejmyndigheden, om arbejdets udførelse vil komme i strid med vejbyggelinjebestemmelserne.

§ 44. Hvis ejeren af et areal, der er pålagt vejbyggelinjer efter §§ 40 eller 41, afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til arealets beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 2. Ejeren af et areal, der ikke i uvæsentligt omfang er pålagt vejbyggelinjer efter §§ 40-41, som hindrer afhændelse af arealet, og hvor der foreligger særlige personlige grunde hos ejeren, kan begære arealet overtaget af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 3. Udgør det vejbyggelinjepålagte areal kun en del af en ejendom, kan ejeren kræve hele ejendommen overtaget, hvis den tilbageblivende del af ejendommen bliver så lille eller af en sådan beskaffenhed, at det ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den bevares som en selvstændig ejendom, eller hvis det skønnes, at ejendommen ikke kan udnyttes på en rimelig måde.

Stk. 4. Begæring om overtagelse af arealer, der er pålagt vejbyggelinjer efter § 40, skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået meddelelse om vejbyggelinjepålægget, eller endelig afgørelse over en indgivet klage over pålægget er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af fristerne. For vejbyggelinjer pålagt efter § 41 gælder ingen frist for begæring om overtagelse.

Stk. 5. Hvis vejmyndigheden afslår ejerens begæring efter stk. 1-3, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Stk. 6. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav efter stk. 1-3 skal imødekommes og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 97.

§ 45. Hvis der på en ejendom er pålagt oversigtsservitut, kan politiet, uanset hvem der er påtaleberettiget i henhold til servituten, give den forpligtede pålæg om at overholde servitutbestemmelsen.

§ 46. Transportministeren kan fastsætte regler om hjørneafskæring.

Kapitel 6

Adgangsforhold til offentlige veje

§ 47. I forbindelse med anlæg af nye veje og ved ombygning af eksisterende veje skal vejmyndigheden tage stilling til, om og i bekræftende fald i hvilket omfang, der kan tillades adgang til vejen fra de ejendomme, der grænser op til vejen.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal så vidt muligt sikre ejendommen en anden fornøden vejadgang, hvis vejanlægget afbryder ejendommens hidtidige adgang til en offentlig vej eller til en del af ejendommen.

Stk. 3. En ejendom anses for at have fornøden vejadgang, selvom

- 1) de ændrede adgangsforhold giver ejendommen en mere afsides beliggenhed i forhold til offentlig vej, til en bebyggelse eller en lokalitet,
- 2) en ejendom helt eller delvist afskæres fra sin hidtidige kundekreds, eller
- 3) ejeren af ejendommen påføres fremtidige udgifter til vedligeholdelse eller renholdelse af vej.

Stk. 4. Etableres der ikke fornøden vejadgang, jf. stk. 2 og 3, har ejendommens ejer ret til erstatning efter reglerne i §§ 97-100 og 106-112.

Stk. 5. Afskæres enhver adgang til ejendommen eller en del af denne, uden at der tilvejebringes anden adgang til offentlig vej, skal vejmyndigheden overtage ejendommen helt eller delvis mod erstatning efter reglerne i §§ 97-100 og 106-112.

§ 48. Nye adgange og udvidelse af eksisterende adgange til offentlige veje og stier må ikke etableres uden vejmyndighedens tilladelse.

Stk. 2. Den, der ansøger om en ny adgang eller udvidelse af en eksisterende adgang til en offentlig vej eller sti, afholder udgifterne til etablering, medmindre andet er aftalt.

Stk. 3. Hvis der etableres en adgang, som nævnt i stk. 1, til en kommunevej i mindre afstand end 100 m – i byer og bymæssige områder dog i mindre afstand end 50 m – fra statsvej, skal vejmyndigheden indhente Vejdirektoratets samtykke.

Stk. 4. Skønnes det påkrævet af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde, kan vejmyndigheden som betingelse for tilladelse efter stk. 1 stille krav til placering, udformning og benyttelse af adgangen. Vejdirektoratet kan på samme måde fastsætte betingelser for sit samtykke efter stk. 3. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre de krævede foranstaltninger for ansøgerens regning.

Stk. 5. Vejmyndigheden kan gøre tilladelsen betinget af, at den offentlige vej ombygges med midterrabat, kanalisering, lyssignal og lignende, når det på grund af en adgang efter stk. 1 skønnes trafikalt nødvendigt.

Stk. 6. Vejmyndigheden kan kræve, at udgifterne til foranstaltningerne i stk. 5 afholdes af vejmyndigheden for den offentlige vej eller offentlige sti, der tilsluttes den offentlige vej.

Stk. 7. Vejmyndigheden betaler udgifterne til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5. Vejmyndigheden kan dog i særlige tilfælde kræve udgifterne afholdt af ejeren af den pågældende ejendom, der ønsker ændringer af sine adgangsforhold, hvis udgiften hertil står i rimeligt forhold til de fordele, ejeren vil opnå ved tilladelsen. Det samme gælder de vejberettigede brugere i

forhold til deres forventede brug af adgangen, når der er tale om ændringer i adgangsforholdene fra private fællesveje eller private fællesstier.

Stk. 8. I forbindelse med større byggemodninger kan ejeren af ejendommen pålægges helt eller delvist at afholde udgifterne til anlæg af fortov ud for sin ejendom.

Stk. 9. Når vejmyndigheden udfører arbejde for ansøgers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt, jf. § 13399a. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg, jf. § 30.

§ 49. Eksisterende adgange må kun benyttes af de ejendomme, for hvilke de er anlagt, medmindre vejmyndigheden har givet tilladelse til, at andre ejendomme kan benytte dem.

Stk. 2. Hvis en adgang til mark ønskes benyttet til anden færdsel end rent landbrugsmæssig færdsel, kræver dette vejmyndighedens tilladelse.

Stk. 3. En bestående adgang må ikke uden vejmyndighedens tilladelse benyttes af ejendomme, der fremkommer eller ændres ved udstykning, matrikulering, sammenlægning eller arealoverførsel.

Stk. 4. I særlige tilfælde, hvor der er sket eller sker en markant ændring i benyttelse af adgangen, uden at ejendommen ændres matrikulært, kan vejmyndigheden træffe nye bestemmelser om benyttelse af en eksisterende vejadgang.

Stk. 5. Ind- og udkørsel uden for de godkendte adgange og vejtilslutninger må ikke finde sted uden vejmyndighedens tilladelse.

Stk. 6. Når der indhentes tilladelse efter stk. 1-3 og 5 for adgange ved kommunevej i mindre afstand end 100 m – i bymæssige områder dog i mindre afstand end 50 m – fra en statsvej, skal vejmyndigheden indhente Vejdirektoratets samtykke.

Stk. 7. Tilladelse efter stk. 1-3 og 5 kan betinges af de samme vilkår, som er nævnt i § 48, stk. 5-9.

Stk. 8. Hvis ejeren af en ejendom, der som følge af en beslutning efter stk. 4 afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer, kan ejeren begære arealet helt eller delvist overtaget af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 9. Begæring om overtagelse af arealer efter stk. 8 skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået meddelelse om vejmyndighedens endelige afgørelse eller endelig afgørelse over en indgivet klage er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af fristerne.

Stk. 10. Hvis vejmyndigheden afslår ejerens begæring efter stk. 8, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Stk. 11. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav på overtagelse er berettiget. Er dette tilfældet, fastsætter taksationsmyndighederne erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 97.

Adgangsbestemmelser

§ 50. Vejmyndigheden fastsætter, hvilke varige begrænsninger der skal gælde med hensyn til tilslutning af nye veje og stier og anlæg af nye overkørsler og overgange. Vejmyndigheden kan endvidere fastsætte varige begrænsninger vedrørende udnyttelsen af bestående adgange til vejen.

Stk. 2. Vejdirektoratet fastsætter adgangsbestemmelser for samtlige statsveje. Kommunalbestyrelserne fastsætter bestemmelser for kommuneveje, som skønnes af særlig betydning for den gennemgående færdsel.

Om adgangsbestemmelsernes fastsættelse

§ 51. Vejmyndigheden skal offentliggøre sin påtænkte beslutning om adgangsbestemmelser, ligesom vejmyndigheden skal meddele enhver ejer og bruger af ejendomme, der må antages at blive berørt af adgangsbestemmelsen, om baggrunden for adgangsbestemmelsen og de konkrete adgangsbestemmelser, der ønskes fastsat for ejendommen.

Stk. 2. I forbindelse med offentliggørelsen og meddelelsen fastsættes en frist på mindst 12 uger til at fremkomme med bemærkninger og indsigelser. Offentliggørelsen og meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 56.

§ 52. Vejdirektoratet skal forhandle med kommunalbestyrelsen, inden der fastsættes adgangsbestemmelser for statsveje, der ligger i den pågældende kommune. Denne pligt gælder dog ikke for afgørelser omfattet af § 49, stk. 2.

Stk.2. Er der uenighed mellem Vejdirektoratet og kommunalbestyrelsen, afgør transportministeren tvisten om, hvilke adgangsbestemmelser der skal fastsættes for vejstrækningen.

Ændring af adgangsbestemmelser

§ 53. Vejmyndigheden kan til enhver tid ændre, dispensere eller ophæve adgangsbestemmelser på en ejendom eller en vejstrækning i sin helhed.

Stk. 2. Afgørelser i forbindelse med ansøgning om ændring, dispensation eller ophævelse af en adgangsbestemmelse træffes under varetagelse af de i § 4 nævnte hensyn.

Den påtænkte beslutnings retsvirkninger

§ 54. Når vejmyndighedens påtænkte beslutning er offentliggjort, eller meddelelsen er kommet frem, kan vejmyndigheden nedlægge forbud mod, at der på ejendommen etableres forhold, der er i strid med den påtænkte adgangsbestemmelse for ejendommen.

Stk. 2. Et forbud efter stk. 1 kan kun nedlægges for en periode af et år regnet fra offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan tinglyse det midlertidige forbud på ejendommen.

Stk. 4. Vejmyndighedens påtænkte beslutning, jf. stk. 1, skal respekteres af ejendommens ejere, brugere, panthavere og andre rettighedshavere fra datoen for offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Vejmyndighedens endelige afgørelse om adgangsbestemmelser

§ 55. Vejmyndighedens endelige afgørelse om adgangsbestemmelser skal træffes snarest muligt efter udløbet af fristen for indsigelser, jf. § 51, stk. 2, dog senest et år efter offentliggørelsen eller meddelelsen af den påtænkte beslutning.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal offentliggøre og meddele sin afgørelse til ejere og brugere af ejendomme, der bliver berørt af afgørelsen.

Stk. 3. Vejmyndighedens offentliggjorte afgørelse om adgangsbestemmelser skal respekteres af ejendommens ejere, brugere, panthavere og andre rettighedshavere fra datoen for offentliggørelsen af vejmyndighedens afgørelse, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Stk. 4. Vejmyndigheden sørger for, at afgørelsen tinglyses på de berørte ejendomme. Vejmyndigheden kan pålægge grundejeren at betale udgifter til tinglysning, når behovet for en tinglysning skyldes grundejerens ønske om at få ændret de hidtidige adgangsbestemmelser.

Overtagelse af areal

§ 56. Hvis ejeren af en ejendom, der som følge af en påtænkt eller endeligt fastlagt adgangsbestemmelse truffet efter §§ 50 eller 55 afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende og omliggende arealer, kan ejeren begære arealet helt eller delvist overtaget af vejmyndigheden, medmindre vejmyndigheden kan anvise anden fornøden adgang til arealet.

Stk. 2. Begæring om overtagelse af arealer skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået meddelelse om vejmyndighedens endelige afgørelse, eller endelig afgørelse over en indgivet klage over adgangsbestemmelsen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af fristerne.

§ 57. Hvis vejmyndigheden afslår ejerens begæring efter § 56, eller hvis der ikke kan opnås enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav på overtagelse er berettiget. Er dette tilfældet, fastsætter taksationsmyndighederne erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 97.

§ 58. Miljøministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte nærmere regler om matrikulære berigtigelser, henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der er foranlediget af bestemmelserne i dette kapitel.

Kapitel 7

Udskillelse af vejareal i matriklen og hævd

§ 59. Vejmyndighedens ejendomsret til ny erhvervede vejarealer skal sikres ved arealernes udskillelse i matriklen.

Stk. 2. Hævd kan ikke vindes over offentlige veje, hvis arealer er udskilt i matriklen.

§ 60. Vejmyndigheden skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen som offentlige vejarealer, medmindre særlige forhold gør sig gældende.

Stk. 2. Nedlægges en offentlig vej, skal vejmyndigheden sørge for, at den fornødne ændring i matriklen foretages.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for vejarealers udskillelse og ændring i matriklen.

Kapitel 8

Snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse

§ 61. På offentlige veje og stier har vejmyndigheden pligt til

- 1) at sørge for snerydning,
- 2) at træffe foranstaltninger mod glat føre og
- 3) at sørge for renholdelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden bestemmer snerydningens, glatførebekæmpelsens og renholdelsens omfang og rækkefølge.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan efter forhandling med politiet bestemme, at konkrete vejstrækninger skal undtages fra pligten til snerydning eller glatførebekæmpelse.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan bestemme, at konkrete stier skal undtages fra pligten til snerydning eller glatførebekæmpelse.

Stk. 5. På offentlige veje i landzone omfatter vejmyndighedens pligt til renholdelse – bortset fra parkerings- og rasteplasser og lignende – alene den renholdelse, der er nødvendigt af hensyn til trafikikkerheden. Dette gælder dog ikke for offentlige veje i nærmere afgrænsede områder i

landzone, hvor kommunalbestyrelsen har bestemt, at de private fællesveje skal administreres efter byreglerne i lov om private fællesveje.

Stk. 6. Nærmere retningslinjer for gennemførelse af snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse fastsættes af vejmyndigheden efter forhandling med politiet. Retningslinjerne skal offentliggøres og være offentligt tilgængelige.

Stk. 7. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte vejledende retningslinjer for snerydning og glatførebekæmpelse.

Grundejernes forpligtelser

§ 62. I byer og bymæssige områder har grundejerne altid pligt til at renholde, snerydde og glatførebekæmpe trapper til deres ejendomme.

§ 63. I byer og bymæssige områder kan vejmyndigheden efter forhandling med politiet bestemme, at grundejere, hvis ejendom grænser til en offentlig vej eller sti, skal snerydde, glatførebekæmpe og renholde fortov og sti ud for ejendommen i overensstemmelse med bestemmelserne i §§65-67. Færdselsarealer, der primært er bestemt for gående færdsel, sidestilles med fortov og sti. Gangtunneler og gangbroer betragtes ikke som fortovs- eller stiareal.

Stk. 2. Grundejerne kan kun pålægges at snerydde, glatførebekæmpe og renholde i op til 10 m bredde af det til ejendommen nærmest grænsende fortov eller sti.

Stk. 3. Forpligtelser efter denne bestemmelse kan pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, hvor der er adgang fra ejendommen til vejen. Hvis der alene er tale om adgange til drift af jernbane eller luftfartsanlægget, kan der kun pålægges forpligtelser på strækningen ud for adgangen med et tillæg af 10 m til hver side langs ejendommen.

Stk. 4. Transportministeren kan delegere sin beslutningskompetence i henhold til stk. 1 til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor statsvejen ligger.

Stk. 5. Beslutninger efter stk. 1 skal offentliggøres og være offentligt tilgængelige.

§ 64. Vejmyndigheden kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for udførelsen af snerydningen, glatførebekæmpelsen og renholdelse, herunder hvilke virkemidler der må benyttes.

§ 65. Grundejerens snerydningspligt efter § 63 omfatter at rydde fortov eller sti for sne snarest muligt efter snefald.

Stk. 2. Grundejere har pligt til at sørge for, at pladsen omkring brandhaner, brand- og politilarmskabe og installationer til trafikregulering til enhver tid holdes ryddet for sne.

§ 66. Grundejerens forpligtelse efter § 63 til glatførebekæmpelse omfatter at træffe foranstaltninger mod glat føre straks efter førets indtræden.

§ 67. Grundejerens renholdelsespligt efter § 63 omfatter at

- 1) fjerne ukrudt og lignende,
- 2) feje eller på anden måde at renholde fortov eller sti, der er asfalterede, brolagte, flisebelagte eller på anden måde overfladebehandlede færdselsarealer,
- 3) fjerne affald og andet, der er særligt forurenende eller til ulempe for færdslen, og
- 4) renholde grøfter, rendestene, nedløbsriste, rørgennemløb og udløbsrender, som ligger i fortov og sti, for alt, hvad der kan hindre vandets frie løb.

Tilsyn m.v.

§ 68. Vejmyndigheden fører tilsyn med, at grundejerne overholder deres forpligtelser efter §§ 63 og 65-67. Hvis der er tale om forpligtelser i henhold til § 63, stk. 4, føres tilsynet dog af den relevante kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Hvis grundejeren ikke overholder sine forpligtelser, kan vejmyndigheden om nødvendigt lade foranstaltningerne udføre for grundejers regning.

§ 69. Hvis nogen på offentlig vej eller sti efterlader affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen eller er særlig forurenende, kan vejmyndigheden eller politiet lade det efterladte fjerne for den pågældendes regning.

§ 70. Vejmyndighederne kan på de ejendomme, som grænser til vejen eller stien, opstille flyttelige sneskærme eller træffe andre foranstaltninger af midlertidig karakter til forebyggelse af snedriver på vejarealet.

Stk. 2. I landzone kan vejmyndigheden midlertidigt benytte ejendomme, som grænser til vejen eller stien, for at kunne varetage sine pligter efter § 61. Hvis en vej ikke umiddelbart kan ryddes, kan vejmyndigheden etablere og afmærke en midlertidig vej over tilgrænsende arealer.

Stk. 3. Skader, der opstår i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 1 og 2, erstattes efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Hvis der er uenighed om erstatningen, fastsættes den af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

§ 71. Vejmyndigheden kan bestemme, at forpligtelser, der er pålagt grundejere efter § 63, stk. 1, helt eller delvist skal udføres ved vejmyndighedens foranstaltning for grundejernes regning. Vejmyndigheden fastsætter fordelingen af udgifterne hertil mellem grundejerne.

Stk. 2. Når vejmyndigheden udfører arbejde for ansøgers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt, jf. § 133. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg, jf. § 30.

Kapitel 9

Råden over vejareal

Opgravning m.v.

§ 72. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at foretage forandringer, herunder opgravning m.v., på en offentlig vejs areal.

Stk. 2. Uopsættelige reparationsarbejder på ledninger kan dog udføres uden tilladelse, når der snarest herefter sker anmeldelse til vejmyndigheden.

Stk. 3. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at grave, pløje eller udføre andre lignende foranstaltninger så tæt ved vejarealet, at dette, vejafmærkninger eller skelsten m.v. beskadiges.

Stk. 4. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at foretage udgravning eller opfyldning nærmere vejens areal end 3 m. Udgravningens eller opfyldningens skråning mod vejen må ikke være stejlere end svarende til 2 gange højdeforskellen.

Stk. 5. Vejmyndigheden kan lade tilladelser efter disse bestemmelser være betinget af vilkår. Hvis tilladelsen eller vilkårene ikke overholdes, kan vejmyndigheden meddele påbud om lovliggørelse af forholdet.

Stk. 6. Hvis vejmyndighedens påbud og vilkår efter denne bestemmelse ikke efterkommes inden for en af vejmyndigheden fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføre eller forlænge fristen. Udgifterne hertil afholdes af modtageren af tilladelsen.

Stk. 7. I op til 2 år efter, at vejmyndigheden har vedligeholdt en offentlig vej, kan vejmyndigheden betinge en gravetilladelse af, at den, der modtager tilladelsen, dækker ethvert tab, som påføres vejmyndigheden som følge af gravearbejdet. Dette kræver dog, at vejmyndigheden senest 4 måneder før igangsættelse af vedligeholdelsesarbejdet har offentliggjort dette, og at vejmyndigheden har afholdt et møde med dem, der har anmodet herom, før igangsættelsen med henblik på at undersøge mulighederne for at koordinere vedligeholdelsesarbejdet med andre planer vedrørende den pågældende vejstrækning.

Stk. 8. Den, som ved offentlige veje og offentlige veje under anlæg, iværksætter byggeri, udgravning eller opfyldning, skal træffe de foranstaltninger, der efter arbejdets art og omfang er nødvendige for at afværge fare eller ulempe for færdslen, herunder sikring mod udskriden eller beskadigelse af vejarealet eller af de ledninger, kabler, standere m.v., der er anbragt i arealet. Hvis jordbundens art nødvendiggør det, kan vejmyndigheden stille krav om iagttagelse af særlige sikkerhedsforanstaltninger eller om en mindre skråningshældning eller fastsætte en større afstand fra vejen, inden for hvilken udgravning eller opfyldning ikke må foretages.

Stk. 9. Uanset modstående bestemmelse i lovgivningen i øvrigt kræves tilladelse fra Vejdirektoratet til anbringelse af langsgående ledninger på eller i arealer af statsveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.

Genstande m.v. på vejarealet

§ 73. Det offentlige vejareal kan med vejmyndighedens tilladelse anvendes til

- 1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løsøre, genstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn eller lignende,
- 2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning.
- 3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler,
- 4) rengøring eller lignende, når dette sker som led i erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan opkræve en passende leje for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed.

§ 74. Vejmyndigheden kan udstede påbud om fjernelse af genstande m.v., der er anbragt på vejarealet uden tilladelse efter § 73, og hvortil der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse.

Stk. 2. Efterkommes dette påbud ikke inden for en af vejmyndigheden fastsat rimelig frist, kan vejmyndigheden fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning uden yderligere påbud.

Stk. 3. Vejmyndigheden og politiet kan straks, og uden forudgående påbud, fjerne genstande m.v. for den pågældendes regning, når genstandene er til ulempe eller til fare for færdslen.

Spildevand m.v.

§ 75. Tilledning af spildevand, overfladevand m.m. til veje eller disse vejes grøfter eller ledninger må kun ske med vejmyndighedens tilladelse.

Valgplakater

§ 76. I perioden fra den fjerde lørdag før valgdagen til 8 dage efter valgdagen må der i forbindelse med folketingsvalg, kommunale og regionale valg, valg til Europa-Parlamentet, folkeafstemninger og andre valg, der afholdes på offentligretligt grundlag, ophænges valgplakater på offentlige veje. Ophængning af valgplakater må ske fra døgnets begyndelse. Nedtagning af valgplakater og midler til fastgørelse af valgplakater skal være tilendebragt ved døgnets afslutning.

Stk. 2. Valgplakater må ophænges på master til vejbelysningen, vejtræer, hegn, master til brug for elforsyning samt indretninger fæstnet i jorden, der har til formål at fremvise valgplakater.

Stk. 3. Valgplakater skal ophænges forsvarligt og på en sådan måde, at de ikke dækker for autoriseret afmærkning, herunder færdselstavler, vejvisningstavler eller lignende udstyr, forhindrer hensigtsmæssige oversigtsforhold eller i øvrigt udgør en fare for trafikikkerheden.

Stk. 4. Valgplakater må ikke ophænges

- 1) på motorveje, motortrafikveje og disse vejes rampeanlæg,
- 2) i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lignende på strækninger, hvor den tilladte hastighed er over 60 km/t.,

- 3) i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lignende på strækninger, hvor den tilladte hastighed midlertidigt er nedsat til 60 km/t eller derunder.
- 4) på samme indretning som autoriseret afmærkning, herunder færdselstavler, vejvisningstavler eller lignende vejudstyr,
- 5) på højspændingsmaster, transformerstationer, kabelskabe og lignende,
- 6) nærmere end 0,5 m fra kørebane kant eller 0,3 m fra cykelstikant målt fra nærmeste kant af valgplakaten,
- 7) lavere end 2,3 m direkte over fortov eller cykelsti målt fra nederste kant af valgplakaten,
- 8) højere end 1,5 m under laveste strømførende ledning målt fra øverste kant af valgplakaten eller
- 9) på en sådan måde, at valgplakaten kan medføre skader på eller ændringer af vejtræer eller master til vejbelysning, hegn og indretninger til forsyningsvirksomhed.

§ 77. En ophængt valgplakat skal være forsynet med navn, adresse og telefonnummer på den fysiske eller juridiske person, der har iværksat valgplakato-phængningen. Oplysninger om juridiske personer skal suppleres med navn, adresse og telefonnummer på en fysisk person, der repræsenterer den juridiske person. Oplysningerne skal anføres på en sådan måde, at de er læselige i hele ophængningsperioden.

Stk. 2. Valgplakater, der er ophængt i strid med § 76, stk. 2-4, skal nedtages inden for 24 timer efter at vejmyndigheden har meddelt et påbud herom til den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller den fysiske person nævnt i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan nedtage valgplakater, som ikke er nedtaget inden for den i stk. 2 nævnte frist eller er ophængt uden for det i § 76, stk. 1, nævnte tidsrum. Vejmyndigheden kan endvidere nedtage valgplakater, som er ophængt i strid med § 76, stk. 2-4, og som ikke indeholder de i stk. 1 krævede oplysninger.

Stk. 4. Vejmyndigheden eller politiet kan straks nedtage valgplakater, der udgør en umiddelbar og konkret fare for trafiksikkerheden.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal umiddelbart efter nedtagningen rette henvendelse til den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller den fysiske person nævnt i stk. 1, 2. pkt., med anmodning om, at valgplakaterne afhentes. Valgplakater, der ikke er afhentet senest 6 måneder efter valgdatoen, kan destrueres.

Stk. 6. Vejmyndighedens og politiets udgifter efter stk. 3-5 samt udgifter til udbedring af skader på vejtræer og indretninger betales af ophængerens. Hvis det ikke er muligt at pålægge ophængerens de nævnte udgifter, kan den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., pålægges at afholde disse udgifter, medmindre den pågældende kan sandsynliggøre, at ophængningen ikke er sket på den pågældendes foranledning. Hvis valgplakaten ikke indeholder de i stk. 1 nævnte oplysninger, kan den fysiske eller juridiske person, der agiteres for på valgplakaten, pålægges at afholde disse udgifter, medmindre den pågældende kan sandsynliggøre, at ophængningen ikke er sket på den pågældendes foranledning.

Stk. 7. Afgørelser og dispositioner efter stk. 2-5 kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Faste genstande over vejarealet

§ 78. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at anbringe faste genstande, skilte eller lignende, så de rager ind over en offentlig vejs areal, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan uden vejmyndighedens tilladelse anbringes:

- 1) Karnapper, åbne altaner, udbuede vinduer og lignende bygningsdele, der er hævet 2,8 m over fortov, dog kun indtil 1,5 m fra kørebanekant eller cykelsti.
- 2) Porte, døre, skodder og vinduer, der er indrettet til at åbne udad, når deres underkant holdes i en højde af mindst 2,3 m over fortov.

Beplantning

§ 79. Vejmyndigheden kan kræve træer og anden beplantning på, over og i vejareal fjernet, nedskåret, opstammet eller studset. Det samme gælder træer og anden beplantning ved vejareal, når vejens vedligeholdelse eller hensynet til færdslen gør det nødvendigt.

Stk. 2. Hvis vejmyndighedens krav ikke efterkommes inden for en fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføre for ejerens regning.

Tankanlæg

§ 80. Det kræver vejmyndighedens tilladelse at etablere eller udvide tankanlæg på eller ved offentlig vej. Tilladelsen kan tidsbegrænses. Tilladelsen bortfalder, hvis indehaveren af tilladelsen opgiver virksomheden. Det samme gælder, hvis tankanlægget ikke er etableret, og virksomheden ikke er taget i brug inden 2 år efter, at tilladelsen er meddelt. Fristen kan i særlige tilfælde forlænges. Overdragelse af tankanlæg må ikke ske uden vejmyndighedens godkendelse.

Stk. 2. Etablering eller udvidelse af tankanlæg på eller ved kommuneveje i mindre afstand end 100 m – i byer og bymæssige områder dog i mindre afstand end 50 m – fra en statsvej kræver udover tilladelsen efter stk. 1 og 2 også tilladelse fra Vejdirektoratet.

Stk. 3. Tilladelser efter stk. 1 og 2 kan indeholde vilkår, herunder krav til placering, udformning, indretning og anvendelse.

Stk. 4. Tilladelser efter stk. 1 og 2 kan også betinges af, at der foretages foranstaltninger ved den offentlige vej, som nødvendiggøres af tankanlægget og af, at udgifterne herved helt eller delvis afholdes af tankanlæggets indehaver. Vejmyndigheden kan kræve selv at udføre de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger på tilladelsesindehavers regning.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om etablering og drift af tankanlæg ved offentlig vej.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på el-ladestationer og lignende indretninger, der leverer andre former for fremføringsmidler til køretøjer.

Forhandling med politiet

§ 81. Inden der gives tilladelse efter §§ 72, 73, 75, 78 og 80 skal vejmyndigheden forhandle med politiet.

Ledningsarbejder

§ 82. Arbejder på eller af hensyn til ledninger i eller over offentlige veje, herunder om nødvendigt flytning af ledninger, i forbindelse med arbejder, der iværksættes af vejmyndigheden inden for rammerne af de formål, som vejmyndigheden kan varetage, betales af ledningsejeren.

Stk. 2. Ledningsejerens betalingsforpligtelse efter stk. 1 omfatter tillige fordyrelse af vejmyndighedens arbejde, som alene eller i det væsentligste skyldes, at arbejdet ændres for at undgå flytning af ledninger, forudsat at fordyrelsen af arbejdet er mindre økonomisk belastende end flytningen af ledninger.

Stk. 3. Stk. 1-2 finder ikke anvendelse, hvis andet er særligt bestemt ved aftale, kendelse afsagt af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.

Stk. 4. Hvis der i forbindelse med et statsvejsanlæg skal foretages arbejder på en kommunalt eller fælleskommunalt ejet ledning placeret i en kommunevej, afholder staten udgifterne til dette ledningsarbejde. Udgifter til senere arbejder på disse ledninger er dog omfattet af bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 83. I forbindelse med en vejmyndigheds arbejder efter § 82, der iværksættes af vejmyndigheden inden for rammerne af de formål, som vejmyndigheden kan varetage, skal vejmyndigheden tage hensyn til ledninger i eller over vejarealet.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal så tidligt som muligt drøfte et planlagt arbejde med ledningsejeren med henblik på at undersøge, hvordan arbejdet kan tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde for vejmyndigheden og ledningsejeren.

Stk. 3. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem vejmyndigheden og ledningsejeren, kan vejmyndigheden, efter at have meddelt ledningsejeren, at det planlagte arbejde påbegyndes, gennemføre arbejdet og kan kræve nærmere bestemte ledningsarbejder udført af ledningsejeren.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde lade de ledningsarbejder, der er nævnt i stk. 3, udføre for ledningsejerens regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde opkræve et administrationstillæg, jf. § 30.

Stk.5. Tvister om betaling for arbejder på eller af hensyn til ledninger kan indbringes efter § 129,

stk. 2 og 3.

§ 84. Arbejder på ledninger i eller over offentlige veje udføres af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er aftalt.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan dog i følgende situationer kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder, hvis

- 1) der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet,
- 2) ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet i forbindelse med en tilladelse, eller
- 3) hensyn af tilsvarende vægt gør sig gældende.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde lade ledningsarbejder udføre på ledningsejerens regning, når ledningsejeren trods indskærpelse af vilkårene for gravetilladelsen ikke overholder disse. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg, jf. § 30.

Betaling for parkering

§ 85. Vejmyndigheden kan kræve betaling for benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer til dækning af udgifterne ved indretningen og driften af sådanne pladser og anlæg samt til tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan med politiets samtykke bestemme, at der på steder, hvor der ønskes en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer, opkræves en betaling for parkering, der kan sættes i forhold til det tidsrum, motorkøretøjerne holdes parkeret.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan differentiere betalingen efter stk. 1 og 2 i forhold til formålet med parkeringen, varetagelse af miljøhensyn og andre hensyn, der kan varetages efter denne lov, jf. § 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Vejmyndighedens beslutninger om betalingen for parkering skal offentliggøres og være offentligt tilgængelige.

Vejskilte, færdselstavler m.v.

§ 86. På ejendomme, herunder bygninger, langs med offentlige veje kan vejmyndigheden anbringe og vedligeholde

- 1) skilte med angivelse af vejnavne,
- 2) vejafmærkning, jf. færdselslovens § 95, stk. 1, samt nødvendigt tilbehør hertil,
- 3) foranstaltninger til belysning af vejafmærkning og vejnavneskilte, master, barduner og bæretråde til brug for offentlige samfærdselsmidler og forsyningsanlæg, mærker for nivellement og afmærkning i forbindelse med forarbejder til anbringelse af vejafmærkning og vejnavneskilte.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal mindst 2 uger inden, der foretages de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, skriftligt orientere ejere og brugere af ejendommen.

Stk. 3. Vejmyndigheden erstatter enhver skade eller ulempe, som forvoldes af de i stk. 1 nævnte skilte m.v. I tilfælde af uenighed om erstatningen indbringer vejmyndigheden spørgsmålet for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Hegn mod vej

§ 87. Når det er nødvendigt af trafiksikkerhedsmæssige eller vejtekniske grunde, kan vejmyndigheden bestemme, at der på ejendomme, der grænser til en offentlig vej, skal etableres og vedligeholdes hegn mod vejen for grundejerens regning. Vejmyndigheden kan træffe nærmere bestemmelse om hegnets udformning m.m.

Stk. 2. Når en adgangsbestemmelse efter § 50 indebærer, at der ikke lovligt kan etableres adgang fra en ejendom til den offentlige vej, etablerer og vedligeholder vejmyndigheden et eventuelt nødvendigt hegn for vejmyndighedens regning. Ved matrikulære ændringer af en ejendom, der grænser til en vejstrækning med adgangsbestemmelser, kan vejmyndigheden dog kræve, at ejeren af ejendommen for egen regning etablerer og vedligeholder eventuelt nødvendigt hegn mod vejen.

Stk. 3. Hvis der på en ejendom ikke opsættes hegn mod offentlig vej, og det areal af ejendommen, der ligger nærmest vejen, benyttes til almindelig færdsel, kan vejmyndigheden dog bestemme, at reglerne om vedligeholdelse i lov om private fællesveje skal finde anvendelse på det pågældende areal.

Kapitel 10

Ekspropriation og taksation

Ekspropriationsmyndigheder

§ 88. Ekspropriation til kommunale vejanlæg sker efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Transportministeren kan efter en vejmyndigheds begæring tillade, at ekspropriation til kommunale vejanlæg sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 89. Ekspropriation til statslige vejanlæg sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Transportministeren kan bestemme, at ekspropriation til statsveje skal ske ved kommunal foranstaltning efter reglerne i dette kapitel.

§ 90. Når det er nødvendigt af hensyn til almenvellet, kan vejmyndigheden ekspropriere til offentlig vej eller sti. Det samme gælder, når en ekspropriation til private veje og stier er nødvendig på grund af

- 1) anlægsarbejder m.v. på offentlig vej, jf. §§ 47 og 91,
- 2) beslutninger om oprettelse eller benyttelsen af adgange til offentlige veje, jf. § 49, stk. 4, § 53, stk. 1, og § 55, stk. 1, eller
- 3) beslutninger om vejadgang på grund af nedlæggelse af offentlige veje, jf. kap. 11.

§ 91. Der kan eksproprieres til nyanlæg, udvidelse og ændring af bestående anlæg, til tilbehør og nødvendige supplerende foranstaltninger.

Stk. 2. Der kan endvidere eksproprieres af hensyn til udnyttelse, betjening, sikring, synlighed, beskyttelse og drift af vejen. Til statslige vejanlæg kan der desuden eksproprieres til supplerende anlæg, når beliggenheden i tilknytning til vejen er af særlig betydning for trafikanterne.

§ 92. Ved ekspropriation kan der

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til disse, samt tilbehør hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejerens rådighed,
- 3) erhverves ret til at udøve en særlig råden over den faste ejendom, og
- 4) endeligt eller midlertidigt erhverves, ophæves eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder eller andre rettigheder over den faste ejendom.

Stk. 2. Ved ekspropriation til erhvervelse af ejendomsret bortfalder alle rettigheder til det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Stk. 3. Hvis der ved ekspropriationen stiftes rettigheder, som nævnt i stk. 1, nr. 2, skal disse respekteres af andre rettighedshavere over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

Forberedelser og undersøgelser

§ 93. Vejmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid adgang til en privat ejendom med henblik på at foretage jordbundsundersøgelser, opmålinger, afmærkninger og andre undersøgelser af udendørs arealer i forbindelse med undersøgelser og projektering af ny vejanlæg eller ændring af eksisterende vejanlæg.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan under samme betingelser, som nævnes i stk. 1, lade foretage arkæologiske forundersøgelser.

Stk. 3. Vejmyndigheden skal mindst 14 dage før gennemførelsen af forberedende undersøgelser efter stk. 1 give besked til de berørte grundejere eller brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de forberedende undersøgelser offentliggøres.

Stk. 4. Der skal mindst 28 dage før gennemførelsen af arkæologiske forundersøgelser efter stk. 2 gives besked til de berørte grundejere eller brugere. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysning om de arkæologiske forundersøgelser offentliggøres.

Stk. 5. Erstatning for skader og ulempe, som påføres ved undersøgelser efter stk. 1 og 2, erstattes efter dansk rets almindelige erstatningsregler. I tilfælde af uenighed mellem skadelidte og vejmyndigheden indbringes erstatningsspørgsmålet for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Ekspropriationens gennemførelse

§ 94. Vejmyndigheden skal afholde en åstedsforretning, inden ekspropriation besluttes.

Stk. 2. Inden åstedsforretningen skal vejmyndigheden udfærdige en arealfortegnelse og en ekspropriationsplan.

Stk. 3. Arealfortegnelsen og ekspropriationsplanen skal bl.a. indeholde oplysning om den omtrentlige størrelse af de berørte arealer og en kort angivelse af de ændringer i de bestående forhold, som ekspropriationen vil medføre for ejendommene.

Stk. 4. Arealfortegnelsen og ekspropriationsplanen skal i mindst 4 uger før åstedsforretningen være offentlig tilgængelig. Offentliggørelsen tjener som underretning for enhver, der som ejer, bruger, panthaver eller i hvilken som helst anden egenskab har en retlig interesse at varetage i anledning af ekspropriationen.

Stk. 5. Vejmyndigheden skal med mindst 4 ugers varsel offentliggøre tid og sted for åstedsforretningen. Vejmyndigheden skal med mindst 4 ugers varsel skriftligt indkalde de ejere og brugere, som fremgår af arealfortegnelsen og andre, der må skønnes at have en retlig interesse på grund af den planlagte ekspropriation. Den del af arealfortegnelsen, der vedrører den pågældendes ejers eller brugers ejendom, skal vedlægges indvarslingen.

§ 95. Ved åstedsforretningen skal mindst et medlem af den kommunalbestyrelse, der er vejmyndighed, deltage. Åstedsforretningen skal ledes af et medlem af kommunalbestyrelsen. Der skal føres protokol over åstedsforretningen.

Stk. 2. Ved åstedsforretningen skal der redegøres for den planlagte ekspropriation og dens omfang. Der skal over for hver enkelt fremmødt redegøres for, hvordan de planlagte foranstaltninger vil berøre vedkommendes ejendom eller rettigheder, herunder hvordan adgangsforhold og afskårne arealer skal reguleres.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan under åstedsforretningen fremsætte forslag til erstatningens fastsættelse. Hvis der under åstedsforretningen indgås aftale om erstatningens størrelse eller andre forhold i forbindelse med den planlagte ekspropriation, skal disse indføres i protokollen. Forslag til erstatningens fastsættelse fremsættes under forbehold for ekspropriationens gennemførelse og vejmyndighedens endelige godkendelse. Det samme gælder aftaler indgået under åstedsforretningen.

Stk. 4. Ejere, brugere eller andre, der direkte eller indirekte berøres af den planlagte ekspropriation, har ret til under åstedsforretningen eller inden for en frist på 4 uger efter åstedsforretningen er afholdt, at fremkomme med bemærkninger til den planlagte ekspropriation, til at fremsætte forslag til ændringer og til at fremsætte de synspunkter, de mener bør have indflydelse på erstatningens fastsættelse.

Ekspropriationsbeslutning

§ 96. Vejmyndigheden kan træffe ekspropriationsbeslutning, når fristen efter § 95, stk. 4, er udløbet.

Stk. 2. Hvis ekspropriationen må anses for ubetydelig i forhold til den berørte ejendoms størrelse og værdi, og der under åstedsførelsen er opnået tilslutning fra samtlige berørte grundejere, brugere og andre, der direkte eller indirekte berøres af den planlagte ekspropriation, kan ekspropriationsbeslutning dog træffes inden udløbet af den i § 95, stk. 4 nævnte frist.

Stk. 3. Klage over vejmyndighedens ekspropriationsbeslutning afgøres af transportministeren, jf. § 127, stk. 2.

Stk. 4. Ekspropriationen og foranstaltninger til dens gennemførelse må ikke iværksættes før klagefristens udløb, jf. § 127, medmindre dette er accepteret af de berørte ejere og brugere.

Stk. 5. Hvis der ikke inden ekspropriationsbeslutningen er indgået aftale om erstatningens størrelse, kan vejmyndigheden, i forbindelse med at den meddeler ekspropriationsbeslutningen, fremsætte forslag til erstatning. Forslaget skal da indeholde oplysning om, at erstatningen vil blive fastsat af taksationsmyndighederne, hvis erstatningsforslaget ikke accepteres. Vejmyndigheden fastsætter en frist for accept af erstatningsforslaget på mindst 4 uger. Vejmyndigheden skal oplyse om, at sagen indbringes for taksationsmyndighederne, hvis meddelelsen ikke indeholder erstatningsforslag.

Erstatningens fastsættelse

§ 97. Erstatning for ekspropriationen efter § 90 og de forberedende undersøgelser, der er nævnt i § 93, fastsættes efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Stk. 2. En eventuel værdiforøgelse, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå på grund af ekspropriationen, skal fradrages erstatningen. Erstatningen kan helt bortfalde, hvis ejendommen skønnes at opnå en fordel, der er større end det tab, der påføres ejendommen på grund af ekspropriationen.

§ 98. Hvis ekspropriationen medfører, at restejendommen bliver så lille eller af en sådan beskaffenhed, at det ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den bevares som en selvstændig ejendom eller det skønnes, at den ikke kan udnyttes på en rimelig måde, kan ejeren kræve, at hele ejendommen eksproprieres. En ejer kan tilsvarende kræve en del af ejendommen eksproprieret, hvis denne afskæres ved en vejlinje.

Stk. 2. Hvis det skønnes, at en erstatning for en ejendoms værdiforringelse kommer til at stå i åbenbart misforhold til restejendommens værdi, kan vejmyndigheden kræve hele ejendommen afstået.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan kræve, at arealer, der er blevet afskåret ved vejlinjen, og som ikke kan byttes til andet areal, skal afstås, hvis erstatningen for deres værdiforringelse eller omkostninger ved at skaffe en ny adgang til arealerne står i et åbenbart misforhold til arealernes værdi.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder anvendelse, når der foretages ekspropriation af de rettigheder, der er nævnt i § 92, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 5. Hvis der ikke kan opnås aftale med vejmyndigheden om de forhold, der er nævnt i stk. 1-4, træffes afgørelsen af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100.

Taksationsmyndigheder

§ 99. Til afgørelse af erstatningsspørgsmål nedsætter transportministeren taksationskommissioner og fastsætter deres forretningsområder.

Stk. 2. En taksationskommission består af 3 medlemmer. Transportministeren udnævner for en 6-årig periode en formand, der skal have en juridisk kandidateksamen. Formanden vælger til den enkelte sag 2 medlemmer fra en kommunal liste, jf. stk. 3.

Stk. 3. I hver kommune udpeger kommunalbestyrelsen 2 personer, der for kommunalbestyrelsens funktionstid optages på en liste over medlemmer af den taksationskommission, som kommunen er omfattet af.

§ 100. Transportministeren nedsætter overtaksationskommissioner til at efterprøve taksationskommissionernes afgørelser og fastsætter deres forretningsområder.

Stk. 2. En overtaksationskommission består af 5 medlemmer. Transportministeren udnævner for en 6-årig periode en formand, der skal have juridisk kandidateksamen, og 2 faste medlemmer med suppleanter. Formanden udtager til den enkelte sag yderligere 2 medlemmer fra en kommunal liste, jf. stk. 3.

Stk. 3. I hver kommune udpeger kommunalbestyrelsen 1 person, der for kommunalbestyrelsens funktionstid optages på en liste over medlemmer af den overtaksationskommission, som kommunen er omfattet af.

Stk. 4. En overtaksationskommission er beslutningsdygtig, når formanden og mindst 2 andre medlemmer er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

§ 101. Taksationskommissionerne og overtaksationskommissionerne er uafhængige instanser, der ikke er undergivet instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

§ 102. Til bistand for taksations- og overtaksationskommissionerne udpeger den enkelte vejmyndighed en landinspektør.

Stk. 2. Taksationskommissionen og overtaksationskommissionen kan under en sags behandling anmode særlige sagkyndige om at afgive vejledende udtalelser. Vederlag til de sagkyndige fastsættes af kommissionen.

§ 103. Medlemmer af taksations- og overtaksationskommissioner skal have indsigt i vurdering af ejendomme.

§ 104. Taksationskommissionen kan pålægge vejmyndigheden at betale en passende godtgørelse, når en part har haft udgifter til sagkyndig bistand.

§ 105. Taksations- og overtaksationskommissioner kan med transportministerens godkendelse antage sekretærbistand. Ministeren fastsætter regler for vederlag til formænd og sekretærer for kommissioner samt til kommissionsmedlemmer.

Stk. 2. Udgift til vederlag til formænd og sekretærer afholdes af staten. Alle andre udgifter ved kommissionernes virksomhed afholdes af vedkommende vejmyndighed.

Taksation

§ 106. Hvis der ikke er opnået aftale om erstatningens fastsættelse, skal vejmyndigheden indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen til afgørelse.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen senest 8 uger efter, at ekspropriationsbeslutningen er meddelt, eller hvis ekspropriationsbeslutningen er påklaget, senest 4 uger efter endelig afgørelse i klagesagen.

§ 107. Rejses der krav om erstatning i forbindelse med gennemførelse af en ekspropriation af nogen, der ikke er omfattet af ekspropriationen, og er andre erstatningsspørgsmål vedrørende ekspropriationen i forvejen indbragt for taksationsmyndighederne, skal vejmyndigheden efter anmodning fra den pågældende forelægge spørgsmålet for taksationskommissionen. Taksationskommissionen kan optage sagen til påkendelse, hvis den finder sagen egnet til behandling. Hvis sagen optages til realitetsbehandling, finder bestemmelserne i §§ 108-109 anvendelse med de fornødne lempelser.

§ 108. Når sagen er indbragt for taksationskommissionen, indkaldes parterne skriftligt til møde med mindst 4 ugers varsel.

§ 109. Under mødet oplyser kommissionen de fremmødte om sagen. Parterne har herefter adgang til over for kommissionen at fremsætte deres synspunkter vedrørende erstatningens fastsættelse.

Stk. 2. Kommissionen kan tage stilling til ethvert spørgsmål om erstatning, uanset om det er fremsat af parterne. Parterne skal forinden have lejlighed til at udtale sig om disse spørgsmål.

Stk. 3. Kommissionens kendelse skal være begrundet og forholde sig til de anbringender og relevante indsigelser, som parterne er fremkommet med. I kendelsen angives det eksproprieredes værdi i handel og vandel. Ved rådighedsindskrænkninger angives den værdiforringelse, der påføres ejendommen. Hvis der ydes erstatning for andre ulemper, der påføres ejeren af ejendommen eller andre, skal denne erstatning angives med en særlig post.

Stk. 4. Erstatningsfastsættelsen kan ske med angivelse af vilkår, når ganske særlige omstændigheder tilsiger det.

Stk. 5. Erstatningsfastsættelsen kan udskydes, når ganske særlige omstændigheder tilsiger det, dog ikke længere end til anlæggets udførelse. Hvis ejeren af en ejendom anmoder om det, skal erstatning for arealafståelse altid fastsættes straks.

Stk. 6. Kendelsen skal sendes til parterne og indeholde oplysning om muligheden for at indbringe kendelsen for overtaksationskommissionen og fristen for indbringelse.

Overtaksation

§ 110. Taksationskommissionernes kendelser kan indbringes for overtaksationskommissionerne.

Stk. 2. Taksationskommissionens kendelse skal indbringes skriftligt til taksationskommissionens formand senest 4 uger efter, at kendelsen er meddelt parten. Overtaksationskommissionens formand kan, efter at have indhentet udtalelse fra den anden part, beslutte at behandle en indbringelse, der er modtaget efter fristens udløb. Hvis taksationskommissionens kendelse afsiges på et møde, hvor parterne er til stede, kan indbringelse ske ved erklæring til taksationskommissionens protokol.

§ 111. For overtaksationskommissionens arbejde gælder de procedureregler, der er beskrevet i § 109.

Stk.2. Hvis det alene er spørgsmålet om godtgørelse efter § 104, der er indbragt for overtaksationskommissionen, kan kommissionen afgøre sagen på grundlag af skriftlige udtalelser fra parterne. Formanden kan bestemme, at sagen kan afgøres ved skriftlig forelæggelse for medlemmerne uden, at der afholdes møde.

§ 112. Kendelsen skal sendes til enhver, som har en retlig interesse i sagen, og som har anmodet om det.

Udbetaling af erstatning

§ 113. Vejmyndigheden skal uden unødigt ophold udbetale erstatning.

Stk. 2. Vejmyndigheden skal i tingbogen undersøge, om der er panthavere eller andre rettighedshavere på ejendommen.

Stk. 3. Panthavere og andre rettighedshavere, hvis ret er tinglyst, inden ekspropriationen er tinglyst, kan i prioritetsorden kræve erstatningen udbetalt. Vejmyndigheden skal oplyse eventuelle panthavere eller andre rettighedshavere om denne ret.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan vejmyndigheden udbetale erstatningen til ejeren af ejendommen uden samtykke fra panthavere eller andre rettighedshavere, når vejmyndigheden skønner, at ekspropriationen i forhold til ejendommens størrelse og værdi er ubetydelig og ikke indebærer nogen fare for pantesikkerheden.

§ 114. Erstatningsbeløbet forrentes fra datoen for ekspropriationsbeslutningen efter § 96. Når omstændighederne taler for det, kan et andet begyndelsestidspunkt fastsættes. Forrentningen

sker med en årlig rente, der svarer til den diskonto, der er fastsat af Nationalbanken på tidspunktet for ekspropriationsbeslutningen.

Søgsmål m.v.

§ 115. Søgsmål om ekspropriation efter denne lov skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 2. Afgørelser, der kan efterprøves efter §§ 110 og 127, kan ikke indbringes for domstolene, før de administrative klagemuligheder er udnyttet.

§ 116. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler for ekspropriationssagers behandling og for taksations- og overtaksationskommissionernes forretningsgang.

Stk. 2. Miljøministeren og justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved matrikulære, tinglysningsmæssige berigtigelser, der bliver nødvendige på grund af ekspropriationer, der er omfattet af denne lov.

Særlige regler for taksation efter andre love

§ 117. Erstatningssager, der indbringes for taksationsmyndighederne efter vandløbsloven og vandforsyningsloven, bortset fra sager omfattet af vandløbslovens § 72 eller vandforsyningslovens § 42, behandles efter bestemmelserne i stk. 2-6.

Stk. 2. Sagen indbringes for taksationskommissionen ved skriftlig anmodning til kommissionens formand. Anmodningen skal indeholde klagerens krav, en kort fremstilling af de faktiske omstændigheder hvorpå kravet støttes, samt en angivelse af de dokumenter og andre beviser, som klageren påberåber sig. Klageren skal sammen med anmodningen fremsende kopi af de dokumenter, som klageren agter at påberåbe sig, når klageren er i besiddelse af disse.

Stk. 3. Ved sagens behandling gælder bestemmelserne i § 97, § 101, § 102, stk. 2, § 103, § 105, §§ 108-112 og § 116.

Stk. 4. Taksationsmyndighederne kan pålægge en part at betale sagsomkostninger til en anden part. Taksationsmyndighederne kan bestemme, at klageren skal stille sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, som vedkommende måtte blive pålagt. Sagen afvises, hvis sikkerhed ikke stilles inden en af taksationsmyndighederne fastsat frist.

Stk. 5. Taksationsmyndighederne kan pålægge en part helt eller delvis at betale taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling bortset fra vederlag til formænd og sekretærer. Der er udpantningsret for beløbet.

Stk. 6. Fri proces kan meddeles efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 31.

Kapitel 11

Nedlæggelse af kommuneveje

§ 118. Når kommunalbestyrelsen efter § 15 har bestemt, at en kommunevej skal nedlægges, skal kommunalbestyrelsen samtidig tage stilling til arealets fremtidige status.

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvist som vej, hvis den efter matrikelkort er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Vejen skal endvidere helt eller delvist opretholdes som vej, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at vejen er vigtig for en ejendom.

Stk. 3. Hvis vejen skal overgå til privat fællesvej eller privat vej i forbindelse med vejens nedlæggelse som kommunevej, kan kommunalbestyrelsen tidligst træffe endelig beslutning herom 1 år efter, at kommunalbestyrelsen har offentliggjort, at vejen planlægges nedlagt som kommunevej og opretholdt som privat fællesvej eller privat vej. Beslutningen skal træffes senest 2 år efter offentliggørelsen.

Stk. 4. Hvis vejen skal opretholdes som privat vej for en enkelt ejendom, pålægger kommunalbestyrelsen ejeren af ejendommen at overtage vejarealet.

Stk. 5. Hvis vejen opretholdes som privat fællesvej, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om, hvem der fremover skal være ejer af vejarealet og hvilke ejendomme, der skal have vejret til vejen. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tinglysning af bestemmelser om vejret og adkomst til vejarealet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens planlagte beslutninger efter stk. 1 og 5 skal offentliggøres. Ejere af ejendomme, der forventes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig orienteres herom. Meddelelsen og offentliggørelsen skal indeholde oplysning om bestemmelserne i stk. 2 og 7.

Stk. 7. Planlægges vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat fællesvej eller privat vej for en enkelt ejendom, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for kommunalbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser kommunalbestyrelsen kravet, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 99 og 100 nævnte taksationsmyndigheder inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 8. Beslutningen om, at en kommunevej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke begrunde et erstatningskrav over for kommunalbestyrelsen.

§ 119. Før en endelig beslutning om, at en kommunevej skal nedlægges og overgå til privat fællesvej eller privat vej, kan træffes, skal kommunalbestyrelsen ved udfærdigelse af en tilstandsrapport dokumentere, at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om tilstandsrapporters udformning og indhold m.v.

Stk. 3. I forbindelse med høringen efter § 118, stk. 6, 2. pkt., sender kommunalbestyrelsen sin tilstandsrapport, jf. stk. 1, til de ejere af ejendomme, der bliver berørt af beslutningen, med en

frist på mindst 8 uger til at fremkomme med indsigelser m.v. mod rapporten.
Kommunalbestyrelsen offentliggør samtidig tilstandsrapporten med en tilsvarende frist.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen efter behandling af de indkomne bemærkninger og ændringsforslag, jf. stk. 3, fastholder, at vejen skal nedlægges som kommunevej, udfærdiger den en endelig tilstandsrapport. Kommunalbestyrelsen meddeler sin afgørelse og den endelige tilstandsrapport til parterne i sagen og offentliggør afgørelsen og den endelige tilstandsrapport.

§ 120. § 118, stk. 3 og § 119, stk. 1, fraviges kan ved aftale, når kommunalbestyrelsen og samtlige berørte grundejere er enige herom.

§ 121. Hvis vejen ikke skal opretholdes som privat vej eller privat fællesvej, råder kommunalbestyrelsen frit over det nedlagte vejareal.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde det nedlagte vejareal til ejerne af de ejendomme, der grænser til det nedlagte vejareal.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for matrikulær berigtigelse af de ændrede ejendomsretlige forhold i forbindelse med, at vejen nedlægges som offentlig vej.

Stk. 4. Ledningsejere kan ved nedlæggelse af vejarealer kræve, at kommunalbestyrelsen for ledningsejers regning lader en ledningsdeklaration tinglyse på arealet.

§ 122. Hvis der til en vejflytning eller vejomlægning foretages ekspropriation, kan det i forbindelse med ekspropriationen bestemmes, hvad der skal ske med nedlagte vejarealer.

Kapitel 12

Administrative bestemmelser, klager, straf m.v.

§ 123. Transportministeren kan fastsætte almindelige regler og normer for anlæg, vedligeholdelse og drift af offentlige veje, herunder for vejenes forhold til omgivelserne, for entreprisbetingelser og for sådanne forhold, som ligeledes er af betydning for vejnettets fremkommelighed, trafiksikkerhed og ensartethed.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af intelligente transportsystemer (ITS) i vejsektoren samt bestemmelser om indsamling, formidling og drift af oplysninger til trafikanterne til brug for trafikinformation og trafikstyring.

§ 124. En tilladelse efter denne lov bortfalder, hvis tilladelsen ikke er udnyttet, eller hvis det arbejde, som tilladelsen vedrører, ikke er påbegyndt inden 2 år efter, at tilladelsen er givet, medmindre der er særlige omstændigheder.

Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler

§ 125. Transportministeren fastsætter regler om gennemførelse eller anvendelse af internationale konventioner og EU-regler om forhold vedrørende veje, der er omfattet af denne lov. Transportministeren kan herunder fastsætte regler om meddelelse af påbud og forbud og om oplysningspligter.

Stk. 2. Transportministeren kan i forbindelse med udstedelse af regler efter stk. 1 fastsætte, at reglerne skal finde anvendelse på private veje.

Delegation

§ 126. Transportministeren kan bemyndige Vejdirektoratet eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Klager

§ 127. Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter denne lov kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Vejmyndighedernes beslutninger efter § 96 kan påklages til transportministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, der skal offentliggøres, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Transportministeren kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 6. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før denne klageadgang er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at transportministerens afgørelse er meddelt.

§ 128. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter § 126, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for transportministeren.

Tvister

§ 129. Tvister mellem vejmyndigheder om administration af offentlige veje afgøres af transportministeren.

Stk. 2. Tvister mellem en kommunal vejmyndighed og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. § 72 og §§ 82-83, afgøres af transportministeren.

Stk. 3. Tvister mellem Vejdirektoratet og et forsyningsselskab om ledninger i og over en statsvej, jf. § 72 og §§ 82-83, behandles efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 4. Fristen for at indbringe en tvist efter stk. 1-2 er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. For beslutninger, der skal offentliggøres, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en afgørelse, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor det står klart for en af sagens parter, at den anden part ved fortsatte drøftelser ikke er villig til at ændre sit projekt. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren se bort fra overskridelse af fristen.

Stk. 5. Rettidig indbringelse af en tvist om arbejdets omfang har opsættende virkning på dette arbejde, medmindre transportministeren bestemmer andet. Ved rettidig indbringelse af en tvist om betaling for arbejder på eller ved en ledning afholder hver part foreløbigt halvdelen af udgifterne, medmindre transportministeren fastsætter en anden foreløbig fordeling.

Stk. 6. Sager, der kan indbringes for transportministeren efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før denne tvistbestemmelse er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at transportministerens afgørelse er meddelt.

Gebyrer m.v.

§ 130. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostningerne ved varetagelse af opgaverne i forbindelse med behandling af klager over kommunalbestyrelsernes afgørelser i henhold til denne lov.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af kommunernes omkostninger ved behandling af ansøgninger i henhold til loven.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling for etablering, administration og drift af særlig servicevejvisning.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling for etablering, administration og drift af vejvisning til seværdigheder, idrætsanlæg m.v., hvor vejvisningen ikke er trafikalt begrundet.

Stk. 54. Transportministeren kan fastsætte regler om, at en klage kan afvises som for sen indkommet, hvis gebyret ikke er betalt inden nærmere fastsat frist, og at en ansøgning ikke behandles, før gebyret er betalt.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der tillægges renter i overensstemmelse med renteloven, hvis de i stk. 1 og 2 nævnte betalinger ikke erlægges rettidigt. Endvidere kan transportministeren fastsætte regler om betaling for erindringskrivelser vedrørende de nævnte betalinger.

Stk. 6. Hvis betalingen efter to erindringsskrivelser ikke modtaget rettidigt, kan vejmyndigheden uden yderligere varsel fratage virksomheden retten til vejvisning og nedtage vejvisningen.

Overtrædelser

§ 131. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 40, stk. 2, §§ 41, 54 og 76.
- 2) påbegynder, tager i brug eller i øvrigt iværksætter en foranstaltning uden at indhente tilladelse eller godkendelse som foreskrevet i loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, eller gennemfører en foranstaltning, der kræver forudgående tilladelse, på anden måde end tilladt af vedkommende myndighed,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter,
- 4) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, og
- 5) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkning m.v., som foretages i forbindelse med de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 86 og 93.

Stk. 2. I forskrifter, som udfærdiges i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Berigtigelse af ulovligt forhold

§ 132. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom såvel som den, der har begået overtrædelsen, at berigtige den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, medmindre vejmyndigheden kan lovliggøre forholdet.

Stk. 2. Efterkommer en ejer eller bruger af en ejendom ikke et meddelt påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold, kan vedkommende ved dom blive pålagt inden en fastsat tidsfrist og under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

Stk. 3. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes inden for den i dommen fastsatte frist, og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at den pågældende efterkommer påbuddet, kan vedkommende myndighed foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse mod godtgørelse fra ejeren eller den, der har begået overtrædelsen.

Stk. 4. Politiet yder i nødvendigt omfang vejmyndighederne bistand i forbindelse med vejmyndighedernes udførelse af deres opgaver i henhold til denne lov.

Konkurrenceudsættelse af arbejder, som vejmyndigheden udfører for borgernes regning.

§ 133. Når vejmyndigheden træffer bestemmelse om, at den sørger for at udføre påbudte arbejder for borgernes regning, herunder juridiske personers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde.

Stk. 2. Medmindre andet er aftalt, finder bestemmelsen i stk. 1 anvendelse på de arbejder, der er omtalt i § 48, stk. 9, § 71, stk. 2, § 72, stk. 6, § 80, stk. 4, § 83, stk. 4, og § 84, stk. 2.

Pant og fortrinsret

§ 134. Beløb, som vejmyndigheden og politiet har betalt forskudsvis efter beslutninger i henhold til denne lov eller bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri, har vejmyndigheden eller politiet pant og fortrinsret for i den pågældende ejendom som for kommunale ejendomsskatter.

Stk. 2. Betalings- og garantiordninger efter stk. 1 skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.

Ikrafttræden m.v.

§ 135. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. § 85, stk. 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 4. Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer ved en kommune eller er indbragt for Vejdirektoratet eller taksationsmyndighederne, færdigbehandles efter de hidtidige regler.

§ 136. Ved lovens ikrafttræden ophæves følgende love:

- 1) Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011, som ændret ved lov nr. 613 af 18. juni 2012
- 2) Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 16. september 2010, som ændret ved lov nr. 1537 af 21. december 2010
- 3) Lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1104 af 16. september 2010.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer for en kommune, eller som er indbragt for Vejdirektoratet eller taksationsmyndighederne, færdigbehandles efter de hidtidige regler.

Stk. 4. Tilladelser givet før 1. juli 2013 efter de gældende love bortfalder, hvis det arbejde som tilladelsen vedrører ikke er påbegyndt inden 2 år efter, at denne lov er trådt i kraft.

§ 137. I lov om private fællesveje, lov nr. 1537 af 21. december 2010, som ændret ved lov nr. 379 af 2. maj 2011, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

”§ 2a. Vejmyndigheden for en offentlig sti kan bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, men i øvrigt bibeholdes som privat fællesvej. Vejmyndigheden for den offentlige sti afholder en forholdsmæssig andel af udgifterne til den private fællesvejs vedligeholdelse.”

2. § 3 affattes således:

”§ 3. Reglerne i §§ 25-86 (byreglerne) finder anvendelse på private fællesveje i Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er i byzone eller sommerhusområde.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at byreglerne skal finde anvendelse i afgrænsede områder i landzone, jf. lov om planlægning, når disse områder har bymæssig karakter eller er planlagt hertil.”

3. § 4 affattes således:

” § 4. Reglerne i §§ 11-24a (landreglerne) finder anvendelse på de private fællesveje i landzone, jf. lov om planlægning, der ikke er omfattet af § 3, stk. 1 og 2.”

4. I § 5 udgår: ”og stk. 3”.

5. Overskriften til § 6 og § 6 affattes således:

”Vedligeholdelse”

§ 6. I områder, der er omfattet af byreglerne, jf. § 3, stk. 1 og 2, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at ejeren af en privat vej, jf. § 10, nr. 9, skal vedligeholde vejen efter reglerne i denne lovs kapitel 9, hvis vejen

- 1) indgår i det almindelige vejnet,
- 2) er mindst 40 m lang og
- 3) tjener som færdselsareal for mere end syv erhvervsvirksomheder, syv parcel- eller sommerhuse eller 12 beboelseslejligheder.

6. § 8, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Reglerne i §§ 85 og 86 om tilsyn og om henkastning af affald m.v. finder tilsvarende anvendelse.”

7. § 10, nr. 8, litra e, affattes således:

”e) beslutning truffet af kommunalbestyrelsen efter § 72, stk. 3, eller efter ekspropriationsreglerne i lov om offentlige veje.”

8. I § 10 indsættes som nyt nummer 17 og 18:

”17) *Valgplakater*: valgagitoriske meddelelser på en vejrbestandig plade, der ikke er større end 0,8 m².

18) *Fordelingsvej*: en privat fællesvej, som andre grundejere end de vedligeholdelsespligtige, jf. § 44, har vejret til og må benytte for at komme til deres ejendomme.”

9. § 11, stk. 2 affattes således:

”*Stk. 2*. Private fællesveje på landet kan udlægges og tages i brug som private fællesveje uden kommunalbestyrelsens godkendelse.”

10. § 11, stk. 3-5, ophæves.

11. § 12 affattes således:

”**§12**. Private fællesveje, der er taget i brug, må ikke nedlægges uden kommunalbestyrelsens godkendelse, jf. reglerne i §§ 72-78.

Stk. 2. Hvis vejen nedlægges uden kommunalbestyrelsens godkendelse, kan kommunalbestyrelsen give de vejberettigede påbud om at genetablere denne.

Stk. 3. Hvis påbuddet ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen lade vejen genetablere på de vejberettigedes regning.”

12. Overskriften, Kapitel 6, og bestemmelserne i kap. 6 (§§ 13 til 22) affattes således:

”**Kapitel 6. Vedligeholdelse**

§ 13. De vejberettigede er ansvarlige for, at vejen er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

§ 14. En vejberettiget kan anmode kommunalbestyrelsen om at tage stilling til, om en vej er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan til enhver tid af egen drift tage stilling til det i stk. 1 nævnte spørgsmål.

§ 15. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal vedligeholdes, så den er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Kommunalbestyrelsen kan samtidig træffe bestemmelse om den fremtidige vedligeholdelse af vejen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal vedligeholdes samlet. Arbejderne skal i så fald udføres som et samlet arbejde. Udgifterne fordeles herefter mellem de vejberettigede, der benytter vejen, jf. § 15, stk. 4.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen påtænker at bestemme, at et arbejde skal udføres som et samlet arbejde, skal den med mindst 4 ugers varsel fremsende udkast til afgørelse inklusive udgiftsfordeling til dem, der forventes at blive berørt af afgørelsen. Kommunalbestyrelsen kan først træffe beslutning, når fristen er udløbet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fordeler arbejderne og udgifterne til de arbejder, som kommunen efter stk. 1 og 2 kræver udført, efter de vejberettigedes brug af vejen. Kommunalbestyrelsen afholder dog udgifterne til de arbejder, der kræves udført med henblik på at sikre offentlighedens adgang til vejen efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.

Stk. 5. Fortolkning af private aftaler kan ikke indbringes for kommunalbestyrelsen eller andre administrative myndigheder.

§ 16. Konkrete vedligeholdelsesarbejder kan pålægges de vedligeholdelsesforpligtigede grundejere i forhold til deres brug af vejen.

Stk. 2. Hvis et pålagt vedligeholdelsesarbejde ikke er udført efter udløbet af den fastsatte frist, kan kommunalbestyrelsen lade arbejdet udføre for de vedligeholdelsesforpligtigedes regning.

§ 17. (ophævet).

§ 18. I udgifterne, der fordeles efter dette kapitel, indgår både dokumenterede anlægsudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Kommunalbestyrelsens udførelse af vedligeholdelsen

§ 19. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 15, stk. 4, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at den helt eller delvis påtager sig vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen for samtlige vedligeholdelsespligtiges regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at arbejde efter stk. 1 udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde. De vedligeholdelsespligtige grundejere kan forlange, at kommunalbestyrelsen redegør nærmere for, hvordan dette er sket. Når kommunalbestyrelsen udfører arbejde for ansøgers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt, jf. § 99a.

Grundejerforeningers eller vejlags udførelse af vedligeholdelsen

§ 20. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 15, stk. 4, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen efter aftale med vedkommende grundejerforening eller vejlag bestemme, at vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen udføres af grundejerforeningen eller vejlaget for samtlige vedligeholdelsespligtige grundejeres regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i så fald efter reglerne i § 15, stk. 4, fastsætte den andel af udgifterne, som grundejere, der ikke er medlem af grundejerforeningen eller vejlaget, skal afholde.

Stk. 3. Grundejerforeningen eller vejlaget skal sikre, at arbejde efter stk. 1, udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at grundejerforeningen eller vejlaget redegør nærmere for, hvordan dette er sket, og kan anmode kommunalbestyrelsen om at vurdere, hvorvidt arbejdet har været konkurrenceudsat.

§ 21. (ophævet)

§ 22. (ophævet)

§ 23 affattes således:

”§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme,

- 1) at en privat fællesvej skal ryddes for sne,
- 2) at der skal træffes foranstaltninger mod glat føre på vejen, og
- 3) at vejen skal renholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at arbejdet helt eller delvist skal udføres i overensstemmelse med reglerne i §§ 80-82.

Stk. 3. Reglerne i § 15 finder tilsvarende anvendelse. Dog skal et påbudt vinterarbejde, der fordeles efter § 15, stk. 4, fordeles efter brugen af vejen om vinteren.

Stk. 4. Reglerne i § 86 om fjernelse af henkastet affald m.v. finder tilsvarende anvendelse på en privat fællesvej, der er åbne for almindelig færdsel.”

13. Efter § 24 indsættes som ny § 24a:

”§ 24a. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 15, stk. 4, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vintervedligeholdelse og renholdelse anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen efter aftale med vedkommende grundejerforening eller vejlag bestemme, at vintervedligeholdelsen og renholdelsen af vejen udføres af grundejerforeningen eller vejlaget for samtlige vedligeholdelsespligtige grundejeres regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i så fald efter reglerne i § 15, stk. 4, fastsætte den andel af udgifterne, som grundejere, der ikke er medlem af grundejerforeningen eller vejlaget, skal afholde.

Stk. 3. Grundejerforeningen eller vejlaget skal sikre, at arbejde efter stk. 1 udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at grundejerforeningen eller vejlaget redegør nærmere for, hvordan dette er sket, og kan anmode kommunalbestyrelsen om at vurdere, hvorvidt arbejdet har været konkurrenceudsat.”

14. § 26, stk. 3 til 5, affattes således:

”Stk. 3. Som vilkår for efter ansøgning at tildele vejret efter stk. 2 til et areal, der allerede er privat fællesvej, jf. § 10, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de grundejere, der opnår vejret, skal afholde en forholdsmæssig andel af ikkeafskrevne udgifter til vejens anlæg og forbedringer.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen efter ansøgning tildeler vejret efter stk. 2 til et areal, der allerede er privat fællesvej, til en grundejer, der ikke ejer en ejendom, der grænser til den pågældende vej, skal kommunalbestyrelsen bestemme, at vedkommende grundejer skal afholde en forholdsmæssig del af udgifterne til vejens fremtidige vedligeholdelse.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen efter ansøgning tildeler vejret efter stk. 2 til et areal, der alene er udlagt privat fællesvej, jf. § 10, nr. 8, til en grundejer, der ikke ejer en ejendom, der grænser til den pågældende vej, skal kommunalbestyrelsen bestemme, at vedkommende grundejer skal afholde en forholdsmæssig del af udgifterne til vejens fremtidige anlæg og vedligeholdelse.”

15. § 29, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Ekspropriation efter stk. 1 og 2 skal ske i overensstemmelse med ekspropriationsreglerne i lov om offentlige veje.”

16. § 35, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Udgifterne til tinglysning, offentliggørelse m.v. afholdes af kommunen. Udgifter foranlediget af vejudlæg efter § 26, stk. 1, kan dog kræves refunderet af vedkommende grundejere. Hvis udgifterne skal fordeles mellem ejerne af flere ejendomme, der grænser til vejen, finder reglerne i kapitel 9 tilsvarende anvendelse.”

17. § 36, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Hvis en bygning eller et andet anlæg af blivende art ikke opføres med sin jordlinje i samme højde som den fremtidige vejhøjde, må den ikke opføres i byggelinjen eller i vejlinjen uden vejmyndighedens tilladelse, men skal rykkes så meget længere tilbage, at det svarer til 2 gange højdeforskellen mellem bygningens jordlinje og den fremtidige vejhøjde samt nødvendig bredde til passage foran bygningen på mindst 1,5 m.”

18. § 39, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje § 93 om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje, jf. stk. 1.”

19. § 42, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Ved en fordeling efter stk. 1 finder reglerne i kapitel 9 tilsvarende anvendelse.”

20. § 43, stk. 1, affattes således:

”§ 43. Reglerne i §§ 26-32, jf. § 33 og 35, finder ikke anvendelse, i det omfang private fællesveje er udlagt ved lokalplan, ved beslutning truffet af en ekspropriationskommission efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller ved beslutning truffet af kommunalbestyrelsen efter § 72, stk. 3, eller efter ekspropriationsbestemmelserne i lov om offentlige veje, hvorved vejens præcise beliggenhed og bredde er fastlagt, og der er opnået vejrettigheder til vejene.”

21. § 45, stk. 2 og 5, affattes således:

Stk. 2. Hvis de vedligeholdelsesforpligtede ikke opfylder forpligtelsen efter § 44, bestemmer kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej med tilhørende afløb konkret skal vedligeholdes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdselens art og omfang.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen efter §§ 45a, 46, 49, stk. 4, og 52 vil pålægge andre end ejerne af de ejendomme, der grænser til og har vejret til vejen, at deltage i udgifterne ved arbejdet eller kommunen efter § 49, stk. 3 og 5, skal deltage i udgifterne, skal kommunalbestyrelsen samtidig bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.”

22. § 45, stk. 7 ophæves.

23. Efter § 45 indsættes som ny § 45 a.

”§ 45 a. Når kommunalbestyrelsen kræver et arbejde udført på en fordelingsvej i et sommerhusområde, skal arbejdet udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1. Dette gælder ikke påbud om beskæring af træer og beplantning, på over eller i vejarealet, jf. § 61, stk. 3.

Stk. 2. Udgifter til arbejder omfattet af stk. 1 fordeles mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.”

24. § 46 affattes således:

”§ 46. I det omfang det efter tinglyste servitutter påhviler andre end de grundejere, der er nævnt i § 44, at vedligeholde en privat fællesvej, kan kommunalbestyrelsen forlange, at de pågældende opfylder deres forpligtelser, før kommunalbestyrelsen kræver vejen vedligeholdt efter §§ 45 og 45a, jf. §§ 47-52.”

25. § 47, stk. 1 og 2 og 4, affattes således:

”§ 47. Kommunalbestyrelsen kan påbyde de vedligeholdelsesforpligtede at vedligeholde den del af vejen, der ligger nærmest ved den pågældendes ejendom, og bestemme, hvornår arbejdet skal være afsluttet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal gøre de pågældende bekendt med den påtænkte beslutning og fastsætte en rimelig frist til at fremkomme med bemærkninger, inden den træffer afgørelse. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen kræve arbejderne udført straks.

Stk. 3. Hvis en påbudt vedligeholdelse af en bestemt del af vejen omfatter særlige elementer, der har væsentlig betydning for andre vedligeholdelsesforpligtede, f.eks. brønde og trafikregulerende eller hastighedsregulerende foranstaltninger, kan vedkommende grundejer forlange, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.”

26. § 48, stk. 1, affattes således:

”§ 48. Før kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at en privat fællesvej, en strækning af en privat fællesvej eller flere private fællesveje, jf. § 45, stk. 4-6, skal vedligeholdes som et samlet arbejde, skal kommunalbestyrelsen enten afholde vejsyn eller møde, jf. stk. 2, eller gennemføre en skriftlig procedure, jf. stk. 4.”

27. § 49 affattes således:

”§ 49. Kommunalbestyrelsen fordeler udgifter til et samlet arbejde mellem ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret efter § 51, medmindre der foreligger privatretlige aftaler, vedtægter eller lignende mellem grundejerne.

Stk. 2. Til sagens udgifter indgår både dokumenterede anlægsudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen efter § 45, stk. 2, kræver forbedringer på en privat fællesvej af hensyn til den almene færdsel på vejen, betales udgifterne hertil af kommunen.

Stk. 4. Hvis der er grundejere, som i forbindelse med tildeling af vejret er pålagt at afholde en forholdsmæssig del af udgifterne, jf. § 26, stk. 4 og 5, skal kommunalbestyrelsen forlods opkræve denne del af udgifterne, førend de øvrige udgifter fordeles. Dette gælder dog ikke i de situationer, hvor de omhandlede grundejere inddrages i udgiftsfordelingen efter § 45a.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan vælge at betale for hele eller dele af vedligeholdelsen, hvis formålet hermed primært er hensynet til den almene færdsel.”

28. Før § 50 udgår overskriften ”Begrænsninger vedrørende vand- og vejarealer”

29. § 50 affattes således:

”§ 50. Ved fordeling af udgifterne ved samlede arbejder ses der bort fra:

- 1) vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi og
- 2) offentlige veje og private fællesveje, der støder op til vejen.

Stk. 2. En kort privat fællesvej eller fællessti, der alene udmunder i den private fælles vej, kan dog ved fordeling af udgifter til et samlet arbejde behandles som en ejendom, der grænser til den private fællesvej. Udgifterne fordeles i så fald efter reglerne i §§ 45a, 46, 49, 51 og 52.”

30. § 51 affattes således:

”§ 51. Hvis grundejerne ikke kan enes om en udgiftsfordeling, fordele vejmyndigheden udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere efter måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes at blive benyttet.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem husstandene, hvis vejmyndigheden skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, når samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål.

Stk. 3. Hvis arbejdets udførelse skyldes betydelig eller tung færdsel til eller fra enkelte ejendomme beregnes et særligt bidrag, hvorefter de resterende udgifter fordeles efter stk. 1-2, 4 og 5.

Stk. 4. Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlige vej og offentlige sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt, eller det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag.

Stk. 5. Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en anden privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret, end de veje, der er omfattet af kommunalbestyrelsens afgørelse.”

31. § 52 affattes således:

”§ 52. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at ejere af andre ejendomme end de tilgrænsende skal deltage i udgifterne til en konkret vedligeholdelse, som kommunalbestyrelsen har krævet udført som et samlet arbejde efter § 45, stk. 5, hvis de bruger eller har brugt vejen på en måde, som efter kommunalbestyrelsens vurdering har medført et særligt slid på vejen.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde pålægger kommunen forlods den pågældende et passende særligt bidrag, før de øvrige udgifter fordeles mellem grundejerne, jf. §§ 45a, 46, 49, 51 og 52.”

32. Overskriften til § 53 og § 53 ophæves.

33. § 55 affattes således:

” § 55. Når kommunalbestyrelsen bestemmer, at en vedligeholdelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, skal kommunalbestyrelsen give grundejerne en rimelig frist til at gennemføre de påbudte arbejder. Hvis arbejdet ikke er gennemført senest ved fristens udløb, udfører kommunalbestyrelsen de påbudte arbejder for grundejernes regning.

Stk. 2. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at den helt eller delvis påtager sig vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen for samtlige grundejeres regning.

Stk. 3. Hvis arbejder, der er påbudt efter §§ 45 eller 46, ikke udføres rettidigt eller tilfredsstillende, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt sørge for, at det manglende arbejde udføres for de vedligeholdelsesforpligtedes regning.”

34. Efter § 55 indsættes:

”Grundejerforeningers eller vejlags udførelse af fremtidig vedligeholdelse

§ 55a. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i §§ 45a og 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vejens vedligeholdelse, anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen efter aftale med vedkommende grundejerforening eller vejlag bestemme, at vedligeholdelsen, herunder den fremtidige vedligeholdelse, af vejen udføres af grundejerforeningen eller vejlaget for samtlige vedligeholdelsespligtige grundejeres regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i så fald efter reglerne i § 49 fastsætte den andel af udgifterne, som grundejere, der ikke er medlem af grundejerforeningen eller vejlaget, skal afholde.

Stk. 3. Grundejerforeningen eller vejlaget skal sikre, at arbejde efter stk. 1, udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at grundejerforeningen eller vejlaget redegør nærmere for, hvordan dette er sket, og kan anmode kommunalbestyrelsen om at vurdere, hvorvidt arbejdet har været konkurrenceudsat.”

35. § 56, stk. 1, affattes således:

”§ 56. En godkendelse eller tilladelse efter § 57, stk. 1, § 60, jf. § 89 og §§ 91, 97 og 98 i lov om offentlige veje, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-2 og 4, § 66, stk. 1, § 67, jf. § 82 i

lov om offentlige veje, § 68, stk. 1, og § 69, stk. 1, er udtryk for, at almene offentligretlige hensyn ikke er til hinder for det ansøgte, og indebærer ikke rettigheder i forhold til vejens ejer og de vejberettigede.”

36. § 57, stk. 1-3, affattes således:

”§ 57. Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen, jf. færdselslovens §§ 92, 92 a og 100, uden kommunalbestyrelsens godkendelse og politiets samtykke. Politiets samtykke indhentes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan med politiets samtykke bestemme, at der på en privat fællesvej skal foretages ændringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1. Kommunen afholder udgifterne hertil.

Stk. 3. Hvis foranstaltninger i det væsentlige sker for at forbedre det trafikale miljø på vejen, f.eks. ved etablering af opholds- og legeområder eller områder med fartdæmpning, finder reglerne i lovens kapitel 9 om afholdelse af udgifterne og arbejdets gennemførelse m.m. tilsvarende anvendelse, medmindre andet er aftalt.”

37. § 58, affattes således:

”§ 58. Kommunalbestyrelsen skal mindst hvert 5. år af egen drift vurdere, om en privat fællesvej har en sådan betydning for den almene færdsel, at vejen bør optages som offentlig, jf. § 15 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere til private fællesveje i byzone, der ved en fordeling efter reglerne i § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til en privat fællesvejs vedligeholdelse, anmoder kommunen om det, skal kommunen gennemføre en trafiktælling til belysning af, hvor stor en del af den motorkørende trafik på vejen, der er almen færdsel. Grundejerne kan ikke stille krav om en sådan undersøgelse, medmindre der er gået mindst 4 år fra sidste trafiktælling.

Stk.3. Hvis den i stk. 2 nævnte trafiktælling viser, at den gennemgående motorkørende trafik på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede motorkørende trafik, skal kommunalbestyrelsen optage vejen som offentlig, jf. § 15 i lov om offentlige veje, eller gennemføre færdselsregulering, der nedbringer den almene færdsel på den private fællesvej, så den kommer under 50 pct.

Stk. 4. Ansøgerne afholder udgifterne til trafiktællingen, jf. stk. 2. Hvis den gennemgående færdsel udgør mere end 25 pct. af den samlede motorkørende færdsel på vejen, afholdes udgifterne dog af kommunen. Kommunalbestyrelsen kan, inden trafiktællingen udføres, stille krav om, at ansøgerne stiller sikkerhed for udgifterne hertil.”

38. I § 59 affattes således:

”§ 59. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er nødvendigt af hensyn til færdslen på vejen eller for at tilgodese andre almene offentlige hensyn.

Stk. 2. Hvis kommunen bestemmer, at private fællesveje skal holdes belyst skal kommunen sørge for anlæg, forbedring og drift af vejbelysning på de private fællesveje for de vedligeholdelsesforpligtedes regning. Kommunen skal følge proceduren i § 48.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fordele udgifter med et ensartet beløb mellem husstandene, hvis ejendommene, der grænser til vejen, efter vejmyndighedens opfattelse udnyttes på en ensartet måde til boligformål. Hvor ejendommene ikke benyttes ensartet, fordele kommunalbestyrelsen udgifterne på grundlag af måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes at blive benyttet.

Stk. 4. Til sagens udgifter indgår både dokumenterede anlægs- eller driftsudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen.

Stk. 5. Kommunen kan udregne udgiften til vejbelysning på grundlag af gennemsnitsberegninger for udgifter til vejbelysning på private fællesveje.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens udgiftsfordeling kan ikke forlanges genoptaget af en grundejer i en periode på 5 år efter fordelings meddelelse, medmindre grundejeren kan sandsynliggøre, at der er sket væsentlige ændringer i forhold til det oprindelige fordelingsgrundlag.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af udgifterne til belysning, herunder om a conto opkrævninger.

Stk. 8. Hvis kommunalbestyrelsen kræver forbedringer i vejbelysningen af hensyn til den almene færdsel på vejen, skal kommunen afholde anlægsudgifterne og en dertil svarende andel af driftsudgifterne.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at kommunen afholder udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene, offentlige hensyn taler derfor.”

39. § 60 affattes således:

”§ 60. Reglerne i §§ 78 og 80 i lov om offentlige veje om fremspringende bygningsdele og om tankanlæg samt bestemmelserne i §§ 87 og 88 i lov om offentlige veje om vejskilte og færdselstavler m.v. og om hegn mod vej finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.”

40. § 61, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Hvis arbejdet omfatter ejere af flere tilgrænsende ejendomme, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at kommunen skal udføre arbejdet som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1. Reglerne i kapitel 9 om fordeling af udgifterne og om proceduren m.m. finder tilsvarende anvendelse.”

41. § 62, stk. 1 og 2, affattes således:

”§ 62. Nye adgange eller udvidelse af eksisterende adgange fra tilgrænsende ejendomme eller fra andre private fællesveje og private fællesstier til en privat fællesvej må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 2. Ved etablering af adgang som nævnt i stk. 1 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en statsvej skal godkendelse også indhentes fra Vejdirektoratet som vejmyndighed for statsvejen.”

42. § 63 affattes således:

” § 63. Eksisterende adgange til en privat fællesvej må ikke uden kommunalbestyrelsens godkendelse benyttes til adgang for andre ejendomme end dem, de er anlagt til brug for.

Stk. 2. En adgang, der alene er anlagt til brug for den færdsel, der er nødvendig for jordens landbrugsmæssige drift (markoverkørsel), må ikke benyttes til anden færdsel uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 3. En bestående adgang må ikke benyttes for ejendomme, der fremkommer eller ændres ved udstykning, matrikulering, arealoverførsel eller sammenlægning, uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 4. Ind- og udkørsel uden for de tilladte adgange må ikke finde sted uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 5. For at benytte en adgang som nævnt i stk. 1-4 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en statsvej skal godkendelse også indhentes fra Vejdirektoratet som vejmyndighed for statsvejen.

43. § 64 affattes således:

”§ 64. Før kommunalbestyrelsen giver godkendelse efter § 62 eller § 63, skal den sikre, at også de nødvendige tilladelser efter § 49 i lov om offentlige veje til benyttelse af bestående adgange foreligger.”

44. § 66a, stk. 1 ophæves. Stk. 2-5 bliver herefter 1-4

45. § 66a, stk. 4, nr. 1 og 2, affattes således:

- 1) ”i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lignende på strækninger, hvor den tilladte hastighed er over 60 km/t.,
- 2) i midterrabatter, rundkørsler, midterøer og lignende på strækninger, hvor den tilladte hastighed midlertidigt er nedsat til 60 km/t eller derunder.”

46. § 66b, stk. 2 og 3, affattes således:

Stk. 2. Valgplakater, der er ophængt i strid med § 66 a, stk. 2-4, skal nedtages, inden for 24 timer efter at kommunalbestyrelsen har meddelt et påbud herom til den fysiske eller juridiske person, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller den fysiske person nævnt i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Kommunerne kan nedtage valgplakater, som ikke er nedtaget inden for den i stk. 2 nævnte frist eller er ophængt uden for det i § 66 a, stk. 1, nævnte tidsrum. Kommunerne kan endvidere nedtage valgplakater, som er ophængt i strid med § 66 a, stk. 2-4, og som ikke indeholder de i stk. 1 krævede oplysninger.

47. § 67 affattes således:

”§ 67. Reglerne i § 72 i lov om offentlige veje om opgravning m.v. af vejareal finder tilsvarende anvendelse ved byggeri, udgravning og opfyldning på og ved private fællesveje.”

48. § 70 affattes således:

§ 70. Arbejder på eller af hensyn til ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder om nødvendigt flytning af ledninger, i forbindelse med arbejder, der iværksættes af vejmyndigheden eller de vedligeholdelsespligtige for at bringe vejen i en stand, som er god og forsvarlig i forhold til færdselsens art og omfang, betales af ledningsejeren.

Stk. 2. Ledningsejerens betalingsforpligtelse efter stk. 1 omfatter tillige en fordyrelse af vejmyndighedens eller de vedligeholdelsespligtige grundejeres arbejde, som alene eller i det væsentligste skyldes, at arbejdet ændres for at undgå flytning af ledningerne, forudsat at fordyrelsen af arbejdet er mindre økonomisk belastende end flytningen af ledningerne.

Stk. 3. Stk. 1-2 finder ikke anvendelse, hvis andet er særligt bestemt ved aftale, kendelse afsagt af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.

49. Efter § 70 indsættes som ny §§ 70a og 70b:

§ 70a. Der skal tages hensyn til ledninger i eller over vejarealer i forbindelse med en vejmyndigheds påbudte arbejder efter § 45 eller de vedligeholdelsespligtiges løbende vedligeholdelse af vejen.

Stk. 2. Vejmyndigheden eller de vedligeholdelsespligtige skal så tidligt som muligt drøfte et planlagt arbejde med ledningsejeren med henblik på at undersøge, hvordan arbejdet kan tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde.

Stk. 3. Hvis der ikke kan opnås enighed med ledningsejeren, kan vejmyndigheden eller de vedligeholdelsespligtige, efter at have meddelt sin beslutning til ledningsejeren, at det planlagte arbejde påbegyndes, gennemføre arbejdet og kan kræve nærmere bestemte ledningsarbejder udført af ledningsejeren

Stk. 4. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde lade de ledningsarbejder, der er nævnt i stk. 3, udføre for ledningsejerens regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde kræve, at ledningsejeren afholder samtlige udgifter, som vejmyndigheden har haft i forbindelse hermed, herunder dokumenterede administrative udgifter.

§ 70b. Arbejder på og af hensyn til ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje udføres af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan dog i følgende situationer kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder:

- 1) Hvis der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet.
- 2) Hvis ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet i forbindelse med en tilladelse.
- 3) Hvis hensyn af tilsvarende vægt gør sig gældende.

50. § 72, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. En beslutning om at omlægge en privat fællesvej eller om at fremskaffe anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af en privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation i overensstemmelse med reglerne i kapitel 10 i lov om offentlige veje. Vejadgang kan også fremskaffes, ved at kommunalbestyrelsen foretager vejudlæg og tildeler vejret til det udlagte vejareal eller tildeler vejret til en anden privat fællesvej efter reglerne i kapitel 8.”

51. § 74, stk. 1, affattes således:

”§ 74. Kommunalbestyrelsen kan undlade at anvende procedurebestemmelserne i § 73, når den vurderer, at en påtænkt beslutning om nedlæggelse eller omlægning af en kortere, blind vej, kun kan have betydning for ganske få, kendte vejberettigede grundejere.”

52. § 76, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse eller omlægning, og sagen indbringes for taksationsmyndighederne, jf. § 75, skal disse fordele udgifter ved taksationsforretningerne, som kommunalbestyrelsen skal afholde efter § 105 i lov om offentlige veje. Udgifterne kan pålægges både de grundejere, der har interesse i sagen, og kommunen. Taksationsmyndighederne skal ved fordelingen særlig

lægge vægt på, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.”

53. § 79, stk. 1, affattes således:

”§ 79. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret, skal rydde vejen for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen og renholde vejen på den del af vejen, som ligger nærmest ejendommen.”

54. Overskriften til § 84 og § 84 ophæves og i stedet indsættes ny overskrift og ny § 84:

”Grundejerforeningers eller vejlags udførelse af fremtidig vintervedligeholdelse og renholdelse

§ 84. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i kapitel 9 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af de samlede udgifter til vintervedligeholdelse og renholdelse af vejen anmoder om det, kan kommunalbestyrelsen efter aftale med vedkommende grundejerforening eller vejlag bestemme, at vintervedligeholdelsen og renholdelsen af vejen udføres af grundejerforeningen eller vejlaget for samtlige vedligeholdelsespligtige grundejeres regning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i så fald efter reglerne i kapitel 9 fastsætte den andel af udgifterne, som grundejere, der ikke er medlem af grundejerforeningen eller vejlaget, skal afholde.

Stk. 3. Grundejerforeningen eller vejlaget skal sikre, at arbejde efter stk. 1, udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde. De vedligeholdelsesforpligtede kan forlange, at grundejerforeningen eller vejlaget redegør nærmere for, hvordan dette er sket, og kan anmode kommunalbestyrelsen om at vurdere, hvorvidt arbejdet har været konkurrenceudsat.”

55. Overskriften før § 87 affattes således:

Klager og tvister

56. Efter § 87 indsættes som ny § 87a:

”§ 87a. Tvister mellem en vejmyndighed og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. § 70, stk. 1. og §§ 67-69, afgøres af transportministeren.

Stk.2. Tvister mellem vedligeholdelsespligtige og et forsyningsselskab om ledninger i og over vejareal, jf. § 70, stk. 1., § 72a og §§ 67-69, afgøres af vejmyndigheden.

Stk. 3. Fristen for at indbringe en tvist efter stk. 1 er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. For beslutninger, der skal offentliggøres, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en afgørelse, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor det står klart for en af sagens parter, at den anden part ved fortsatte drøftelser ikke er villig til at ændre sit projekt. Når der er særlig grund dertil, kan transportministeren dog se bort fra overskridelse af fristen.

Stk. 4. Rettidig indbringelse af en tvist har opsættende virkning på dette arbejde, medmindre transportministeren bestemmer andet.”

57. Overskriften til § 88 ophæves.

58. § 88 affattes således:

”§ 88. Adgangen til at klage over en afgørelse, jf. § 87, eller adgangen til at indbringe en sag som en tvist for transportministeren, jf. § 87a, skal være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene.”

59. Efter § 88 indsættes som ny paragraf 88a.

”§ 88a. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder, efter at klagemyndighedens henholdsvis transportministerens afgørelse er meddelt.”

60. § 91 affattes således:

”§ 91. Erstatninger efter denne lov fastsættes af taksationsmyndighederne, jf. §§ 99-100 i lov om offentlige veje, hvis der ikke opnås enighed om erstatningen.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne afgør endvidere spørgsmål om

- 1) overtagelse af ejendomme, jf. § 38, stk. 3, og § 65, stk. 3,
- 2) nedlæggelse eller omlægning af veje, jf. § 75, og
- 3) bortfald af servitutforpligtelser, jf. § 94, stk. 1 og 2.

Stk. 3. §§ 97-98 og 102-116 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse ved taksationsmyndighedernes sagsbehandling m.v. efter stk. 1 og 2.”

61. § 94, stk. 3, affattes således:

”*Stk. 3.* Taksationsmyndighederne skal pålægge de parter, der har interesse i sagen, at afholde de udgifter ved taksationsforretningerne, som det påhviler kommunalbestyrelsen at afholde efter § 105 i lov om offentlige veje. Ved fordelingen af udgifterne mellem parterne skal taksationsmyndighederne tage hensyn til, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.”

62. § 98, stk. 1, nr. 1. affattes således:

”§ 98. Med bøde straffes den, der

- 1) Overtræder §§ 34 og 36, § 41, stk. 1, § 57, stk. 1, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-3 og stk. 5, § 66, stk. 1, § 66a, stk. 3 og 4, jf. § 73 i lov om offentlige veje, § 68, stk. 1, og § 69, stk. 3.”

63. Efter § 99 indsættes ny overskrift og § 99a

Konkurrenceudsættelse af arbejder, som vejmyndigheden udfører for borgernes regning.

§ 99a. Når vejmyndigheden træffer bestemmelse om, at den sørger for at udføre arbejder for borgernes regning, herunder juridiske personers regning, skal den sikre, at arbejdet udføres billigst muligt. Dette skal ske ved at indhente 3 tilbud, medmindre udbudslovgivningen foreskriver en anden fremgangsmåde.

Stk. 2. Medmindre andet er aftalt, finder bestemmelsen i stk. 1 anvendelse på de arbejder, der er omtalt i § 9, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 20, § 21, § 24, § 39, § 45a, § 55, stk. 1 og 2, § 57, stk. 3, § 59, § 60, § 61, stk. 4, § 62, stk. 4, § 70a og § 83.

§ 138. I § 3 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 20. november 2008, indsættes som nyt stk. 2:

”*Stk. 2.* Anlægsmyndigheden kan under samme betingelser som nævnt i stk. 1 foretage arkæologiske forundersøgelser.

Stk. 2 til 4 bliver herefter stk. 3 til 5.”

§ 139. I råstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 950 af 24. september 2009, som ændret ved [L 2010-05-11 nr. 484](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#), foretages følgende ændringer:

1. § 27, stk. 3 affattes således:

”*Stk. 3.* Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 94-96 tilsvarende anvendelse.”

2. § 27, stk. 5 affattes således:

”*Stk. 5.* Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 97-98 og 102-116 tilsvarende anvendelse”.

3. § 30, stk. 4 affattes således:

”Stk. 4. I mangel af enighed påhviler det den, der har ladet foranstaltningen udføre, at indbringe erstatningsspørgsmålet for Taksationskommissionen. Lov om offentlige veje §§ 97-100 og 107-112 finder tilsvarende anvendelse”.

§ 140. I vandforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret ved [L 2010-06-25 nr. 718](#), [L 2010-12-21 nr. 1555](#), [L 2011-06-01 nr. 553](#), [L 2011-12-21 nr. 1273](#) og [L 2011-12-28 nr. 1384](#), foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1 affattes således:

”Stk. 1. Erstatningssager, som efter loven henhører under taksationsmyndighederne, behandles af de taksationskommissioner og overtaksationskommissioner, der er nedsat i henhold til §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje.”

2. I § 9, stk. 2 ændres ”§ 67 a” til: ”§ 117”.

3. § 13 d, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Aftaler efter stk. 1 kan tinglyses med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen. § 113i lov om offentlige veje finder anvendelse med hensyn til udbetalingen af det aftalte beløb.”

4. § 40, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Lov om offentlige veje §§ 94-96 finder tilsvarende anvendelse.”

5. § 42, affattes således:

”§ 42. Taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter § 40 samt erstatning efter §§ 32 og 39.

Stk. 2 Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 97-98, §§ 101-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

6. § 43, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Med hensyn til udbetalingen af det aftalte beløb finder § 113 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 141. I planloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som ændret ved [L 2009-12-16 nr. 1271](#), [L 2009-12-27 nr. 1505](#), [L 2010-05-11 nr. 484](#), [L 2011-05-10 nr. 424](#), [L 2011-06-01 nr. 553](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#), foretages følgende ændringer:

1. § 47, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 93 og §§ 94-96 tilsvarende anvendelse.”

2. § 50, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Om sagernes behandling for taksationsmyndighederne og erstatningens fastsættelse og udbetaling mv. finder §§ 97, 102-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 142. I miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved [L 2010-12-14 nr. 1387](#), [L 2010-12-14 nr. 1388](#), [L 2010-12-21 nr. 1555](#), [L 2011-04-27 nr. 341](#), [L 2011-05-10 nr. 423](#), [L 2011-06-01 nr. 553](#), [L 2011-12-21 nr. 1273](#) og [L 2011-12-21 nr. 1274](#), foretages følgende ændringer:

1. § 26 a, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Reglerne i § 93 og §§ 94-96 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med gennemførelse af pålæg efter stk. 1, idet det dog er kommunalbestyrelsen, der udfører de opgaver, som er tillagt vejmyndigheden i henhold til lov om offentlige veje.”

2. § 60 affattes således:

”§ 60. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 93 og §§ 94-96 tilsvarende anvendelse.”

3. § 61 affattes således:

”§ 61. Erstatningsfastsættelser efter denne lov foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i 99 og § 100 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 97-98, 101-116 tilsvarende anvendelse.”

§ 143. I miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret ved L 2010-05-11 nr. 484, L 2011-06-01 nr. 553, L 2011-12-21 nr. 1273 og L 2011-12-28 nr. 1384, foretages følgende ændringer:

1. § 51, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne efter stk. 1, skal erstattes. Erstatningsfastsættelser foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling af taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 97-98 og §§ 101-116 tilsvarende anvendelse.”

2. § 52, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Ved gennemførelse af en ekspropriation efter stk. 1 finder bestemmelserne i §§ 93 og 94-96 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse, idet det dog er ministeren, der udfører de opgaver, som er tillagt vejmyndigheden i henhold til lov om offentlige veje.

§ 144. I vandløbsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret ved [L 2009-12-27 nr. 1519](#), [L 2010-05-11 nr. 484](#), [L 2011-04-11 nr. 293](#), [L 2011-06-01 nr. 553](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#), foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Spørgsmål om fordeling af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, 108-112 og 115 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

2. § 24, stk. 3 affattes således:

”Stk.3. Spørgsmål om fordeling af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

3. § 31, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Det kan pålægges pumpelag og landvindingslag helt eller delvis at afholde udgifterne til vedligeholdelse af vandløb under laget og at foretage vedligeholdelsen. Vandløbsmyndighedens afgørelse om hel eller delvis afholdelse af udgifterne kan inden 4 uger efter, at den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 47 og 48 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

4. § 35, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Spørgsmål om vedligeholdelsesbyrdens fordeling kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 47 og 48 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

5. § 41 affattes således:

”§ 41. Ved fastsættelsen af, hvilke ejendomme der skal yde bidrag til laget, finder § 24, stk. 1, tilsvarende anvendelse. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt

for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

6. § 63 affattes således:

”§ 63. Vandløbsmyndigheden kan godkende, at en person, der ikke har deltaget i en foranstaltning, benytter foranstaltningen mod at betale en del af anlægsudgifterne og deltage i den fremtidige vedligeholdelsesudgift samt erstatte det tab, som benyttelsen medfører. Vandløbsmyndighedens afgørelse om det økonomiske spørgsmål kan inden 4 uger efter, at den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

7. § 65, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje kan bestemme, at der for anlægsbidrag gives pant i den afgiftspligtige ejendom forud for andre hæftelser af privatretlig oprindelse på vilkår, der fastsættes af taksationsmyndighederne.”

8. § 67, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Vandløbsmyndighedens afgørelse kan inden 4 uger efter, at den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

9. § 68, stk. 4 affattes således:

”Stk. 4. Vandløbsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-3 kan inden 4 uger efter, at den er meddelt den pågældende, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 101-105, §§ 108-112 og 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

10. § 71 affattes således:

”§ 71. Til gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov kan vandløbsmyndigheden, når almenvellet kræver det, iværksætte ekspropriation. § 102, stk. 1, § 102 og §§ 104-106 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse.”

11. § 72 affattes således:

”§ 72. Taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter § 71 samt erstatning efter § 57, stk. 1, 2. pkt., og § 61, stk. 5.

Stk.2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 97-98, §§ 101-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

12. § 73, stk. 1 affattes således:

”§ 73. Taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning efter § 23, § 28, § 37, stk. 4, § 38, jf. § 45, § 45 og § 51 samt for mangelfuld opfyldelse af forpligtelser med hensyn til vedligeholdelse af vandløb. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne gælder § 117 i lov om offentlige veje.”

§ 144. I jordforureningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009 som ændret ved [L 2010-05-11 nr. 484](#), [L 2010-12-21 nr. 1555](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#) foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 5 affattes således:

”Stk.5. Ved gennemførelse af en ekspropriation efter stk. 2 eller 4 finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 93-95 tilsvarende anvendelse, idet det dog er regionsrådet, der udfører de opgaver, som er tillagt vejmyndigheden i henhold til lov om offentlige veje.”

§ 145. I miljøskadeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 17. juni 2008 som ændret ved [L 2008-12-19 nr. 1336](#), [L 2010-05-11 nr. 484](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#) foretages følgende ændringer:

1. § 25, stk. 4 affattes således:

”Stk. 4: Erstatningsfastsættelse efter stk. 3 og erstatningsfastsættelse vedrørende skade, der er forårsaget ved miljøministerens udførelse af foranstaltninger efter denne lov, foretages i mangel af enighed af de taksationsmyndigheder, der er nedsat efter lov om offentlige veje. §§ 97-98 og §§ 101-116i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse, idet det dog er miljøministeren, der udfører de opgaver, som er tillagt vejmyndigheden i henhold til lov om offentlige veje.”

§ 146. I lov om Skjern Å naturprojekt, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 21. juni 2007 som ændret ved [L 2010-05-11 nr. 484](#) og [L 2011-12-21 nr. 1273](#) foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2: I mangel af enighed fastsættes erstatningen af taksationsmyndighederne efter §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for

taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 97-98 og 101-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 147 I lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 24. september 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 29, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder § 97, stk. 2 og 98, stk. 1-2 og 5, §§ 106-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse, idet miljøministeren træder i stedet for vejmyndigheden.”

2. § 33, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Ekspropriation foretages efter bestemmelserne i lov om offentlige veje, §§ 92-98 og §§ 106-116, idet kommunalbestyrelsen træder i stedet for vejmyndigheden.”

§ 148. I betalingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 som ændret ved [L 2010-06-25 nr. 718](#) foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. I mangel af enighed afgøres spørgsmålet om godtgørelse efter stk. 1 af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 99-100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om godtgørelsens udbetaling finder bestemmelserne i § 97 og §§ 101-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 149. I varmforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at ejere af ejendomme, der skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg ifølge en beslutning efter stk. 1, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen og anlægget, der hver udreder halvdelen. Beslutning om udbetaling af godtgørelsen og dennes størrelse træffes af kommunalbestyrelsen. Godtgørelsen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99-105 i lov om offentlige veje.”

2. § 17, stk. 2 affattes således:

”Stk. 2. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 93 og §§ 94-95 tilsvarende anvendelse.”

3. § 18 affattes således:

”§ 18. De taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 99-105 i lov om offentlige veje, afgør spørgsmål om erstatning efter § 17, stk. 1.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder lov om offentlige veje § 97, stk.2, § 98, §§ 106-114 og § 116, stk. 1, tilsvarende anvendelse.”

§ 150. I okkerloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 24. september 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. I mangel af enighed fastsættes erstatningen af taksationsmyndighederne efter §§ 99-100 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 97 og 106-112 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 151. I lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 5. februar 2010 foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3 For så vidt angår sagens behandling ved taksationsmyndighederne og erstatningens fastsættelse og udbetaling, finder reglerne i § 97, stk. 2, § 98, stk. 1-2 og 5, og §§ 106-114 og § 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

2. § 75 b, stk. 6 affattes således:

”Stk. 6. Erstatningsfastsættelse efter stk. 1 og § 75 a, stk. 4, nr. 2, kan af ejeren indbringes for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om offentlige veje, inden 6 uger efter at afgørelsen er meddelt ejeren. Ved sagens behandling for taksationsmyndighederne finder reglerne i lov om offentlige veje § 97, stk. 2, §§ 108-112 og § 116 tilsvarende anvendelse.”

3. § 77, stk. 6. affattes således:

”Stk. 6. Erstatningen fastsættes af de i lov om offentlige veje nævnte taksationsmyndigheder efter reglerne i § 97, stk. 2, § 98, stk. 1-2 og 5, og §§ 106-114 og § 116 i lov om offentlige veje. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene, før overtaksationskommissionens afgørelse foreligger. Søgsmål skal anlægges inden 6 måneder efter, at overtaksationskommissionens afgørelse er meddelt klageren.”

4. § 78, stk. 12 affattes således:

”Stk. 12. For så vidt angår sagens behandling ved taksationsmyndighederne og tilskuddets fastsættelse, finder reglerne i § 97, stk. 2, og §§ 108-112 og § 116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse. Spørgsmål, der kan prøves af

taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene, før overtaksationskommissionens afgørelse foreligger. Søgsmål skal anlægges inden 6 måneder efter, at overtaksationskommissionens afgørelse er meddelt den pågældende.”

§ 151. I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 160 af 8. februar 2010 foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a, stk. 1 ændres ”§ 1 i lov om offentlige veje.” til: ”§ 5, nr. 2 i lov om offentlige veje.”

§ 153. I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 24. oktober 2011 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres ”vejbestyrelse” til: ”vejmyndighed”.
2. Overalt i loven ændres ”vejbestyrelsen” til: ”vejmyndigheden”.
3. I 92 ændres ”Vejbestyrelsen” til: ”Vejmyndigheden”.
4. I § 92 a. ændres ”vejbestyrelsen eller vejmyndigheden” til: ”vejmyndigheden”.
5. I § 92 d. ændres ”vejbestyrelse eller vejmyndighed” til: ”vejmyndighed”.
6. I § 121, stk. 1, nr. 9 affattes således:

”9) de bestemmelser om benyttelse af parkometre, parkeringsautomater eller lignende, der udfærdiges i medfør af § 85, stk. 2 i lov om offentlige veje.”

§ 154. I kystbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 267 af 3. november 2009 foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 3 affattes således:

”Stk. 3. Ved ekspropriation i henhold til stk. 1 og 2 finder § 92 - 93, og §§ 94-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse, idet kommunalbestyrelsen træder i stedet for vejmyndigheden.”

§ 155. I lov om en Cityring, jf. lovbekendtgørelse nr. 552 af 6. juni 2007 foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 4 affattes således:

”Stk. 4. Afslår transport- og energiministeren ejerens anmodning om overtagelse efter stk. 1-3, eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, kan ejeren påklage transport- og energiministerens afgørelse til de i §§ 99 og 100 i lov om offentlige veje nævnte taksationsmyndigheder. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav efter stk. 1-3 skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i

§ 97 i lov om offentlige veje. Ved taksationsmyndighedernes behandling finder bestemmelserne i §§ 101-105 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

2. I § 13 ændres ”§ 51, stk. 1 og 2” til: ”97”.

§ 156. I Jordfordelingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010 foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 1 affattes således:

”§ 16. I det omfang vederlaget for den erhvervede ejendom ikke består i pengeydelse, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri forlange det omsat til et pengebeløb. I mangel af mindelig overenskomst fastsættes pengebeløbet af de i lov om offentlige veje omhandlede taksationsmyndigheder. Ved sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 102-105, 108-112, 114 og 115-116 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.”

§ 157. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Vejnr.	Navn	Længde	Fra km	Til km
3	Motorring 3	26,361	35:0070	61:0905
4	Motorring 4 (Tåstrup-Ballerup)	8,605	0:0000	7:0850
6	Motorring 4 (Albertslund-Ishøj)	4,101	15:0503	19:0900
7	Forbindelsesvej fra 501 til M 11 (Baldersbrønde)	1,348	25:0022	26:0574
8	Forbindelsesvej 011 og 004 (Vallensbæk mose)	1,312	15:0440	16:0851
9	Forbindelsesvej 011 og 004 (Klovtofte nord)	1,332	18:0359	19:0860
10	København - Køge (Køge Bugt Motorvejen)	27,535	10:0450	38:0878
11	København - Holbæk (Holbækmotorvejen)	62,244	6:0083	68:0872
12	København - Motorring 4 (Frederikssundmotorvejen)	6,212	7:0360	14:0850
13	København - Helsingør (Hillerødmotorvejen)	36,318	1:0498	38:802
14	Helsingør - København (Helsingørmotorvejen)	36,018	6:0088	42:0900
20	Køge - Korsør (Vestmotorvejen)	69,171	37:0170	107:248
30	Køge - Rødbyhavn (Sydmotorvejen)	120,544	37:0100	159:0415
40	Nyborg - Kolding (Fynske Motorvej & Taulovmotorvejen)	90,836	130:0105	221:0648
41	Odense - Svendborg (Svendborgmotorvejen)	35,473	5:0907	41:0380
50	Frøslev - Kolding (Sønderjyske Motorvej)	97,343	0:0000	97:0701
52	Kolding - Esbjerg (Esbjergmotorvejen)	65,904	227:0040	293:0608
60	Fredericia - Aarhus (Østjyske Motorvej)	93,184	88:0228	182:0428
61	Bjertrup - Viby J (Aarhus Syd Motorvejen)	9,229	165:0195	174:0828
64	Vejle - Herning (Midtjyske Motorvej)	49,213	24:0296	77:0740
66	Aarhus - Herning (Herningmotorvejen)	34,940	8:0360	84:0745
68	Snebjerg - Herning Øst (Messemotorvejen)	9,014	39:0986	48:1000
70	Aarhus - Aalborg (Nordjyske Motorvej)	113,67	182:0231	295:0867
72	Skejby - Løgten (Djurslandmotorvejen)	17,928	0:0000	17:0928
75	Mariendals Mølle Motorvejen	1,675	0:0000	1:0756
76	Kridtsvinget	0,976	0:0000	1:0923
77	Nørresundbygrenen	1,038	293:0317	294:0675
78	Thistedgrenen	1,123	0:0223	1:0951
80	Aalborg - Frederikshavn (Frederikshavnmotorvejen)	51,796	295:0867	347:0637
90	Aalborg - Hirtshals (Hirtshalsmotorvejen)	57,444	0:0000	57:0666
102	Roskilde - Ringsted	29,352	33:0158	62:0699
104	Favrholm - Karlebro Overdrev	7,054	0:0000	6:1014
106	Hillerød - Frederiksværk	18,448	3:0002	22:0898
107	Frederiksværk - Hundested	10,587	1:0030	11:0721
108	Karlebro Overdrev - Stenholts Vang	3,205	33:0249	36:0452
109	Nyrup - Helsingør	6,866	38:0001	44:0905
111	Ballerup - Bagsværd (Ring 4)	6,600	7:0850	14:450
112	Jyllingevej	1,847	9:0133	10:0980
119	Elverdamm - Jyderup - Kalundborg	44,399	0:0000	44:0879
122	Tuse - Lumsås	29,587	66:0553	96:0170
123	Lumsås - Odden Færgehavn	14,500	9:0552	23:997
125	Slagelse - Kalundborg	35,758	0:0038	38:0953
126	Næstved - Slagelse	31,987	3:0150	36:0679
133	Maribo - Tårs Færgehavn	32,988	1:0192	37:0225
136	Roskilde - Slangerup	25,842	0:0000	24:0987
138	Roskilde - Solrød - Køge Bugt Motorvejen	14,535	2:0146	16:0658

140	Hillerød - Nyrup	14,034	3:0177	17:0941
141	Hillerød - Frederikssund	17,542	4:0034	22:0980
142	Frederikssund - Elverdam	28,204	1:0063	30:0440
145	Holbæk - Sorø	28,379	3:0127	32:795
151	Ringsted - Næstved	19,790	2:0105	21:0900
170	Rønne - Åkirkeby	14,099	1:0054	15:0324
171	Åkirkeby - Nexø	14,298	15:0036	29:0546
205	Svendborg Nord - Svendborg	3,825	26:0262	44:0433
206	Svendborg - Spodsbjerg	22,131	1:0881	24:0050
316	Sønderborg - Fynshav	19,058	25:0530	44:0920
317	Tinglev - Tønder	23,392	15:0205	38:0940
318	Torp (Motorvejen) - Tinglev	11,406	9:0556	21:0887
319	Sønderborg - Aabenraa	28,668	2:0002	31:0947
321	Kolding - Gabøl	33,874	4:0057	38:0960
322	Abild - Gabøl	35,822	0:0000	35:0928
323	Haderslev - Gabøl	17,196	5:0094	23:0182
325	Ribe - Gram - Gabøl	27,668	0:0237	27:0987
327	Esbjerg - Kærgård	16,324	1:0967	17:1239
331	Ribe - Tønder - Sæd grænse	50,050	1:0044	51:0870
332	Varde - Ribe	38,331	2:0058	41:0827
333	Skjern - Varde	38,330	26:0150	64:0243
337	Korskro - Grindsted	36,144	11:0035	47:0989
338	Ølholm - Give (Vestvejen)	12,633	11:0670	24:0303
339	Tarm - Grindsted	36,496	0:0018	35:0882
340	Billund - Give	8,727	9:0040	18:0640
341	Vejle - Brovad	5,072	0:0505	5:0575
344	Give - Herning	5,827	36:0673	42:0500
348	Vejle - Viborg	82,867	5:0125	88:0999
349	Røgind - Skjern	20,344	7:0066	27:0953
362	Kalvslund - Grindsted	6,415	47:0234	53:0555
363	Vejle - Grindsted	39,930	0:0117	39:2862
370	Herning - Ølgod - Varde	64,378	1:0328	65:0645
401	Aarhus - Grenaa	41,975	17:0928	58:0703
403	Aarhus - Silkeborg	14,257	24:0700	38:0888
404	Ringkøbing - Silkeborg	64,297	0:0059	88:0933
407	Aarhus - Viborg	53,004	9:0163	62:0228
409	Søndre Ringvej (Viborg syd)	2,788	0:0029	2:0821
410	Vestre Ringvej	4,042	0:0024	4:0930
411	Viborg - Sønderup	46,606	2:0430	49:0848
413	Tåstrup - Ebeltoft færgehavn	18,027	33:0947	52:0031
414	Dragstrup - Følle	20,947	9:0926	30:0864
415	Randers - Grenaa	56,824	1:0236	58:0398
416	Randers - Viborg	39,702	1:0039	41:0995
417	Viborg - Holstebro	47,426	2:0146	49:0897
418	Ringkøbing - Holstebro	41,032	0:0016	41:0974
420	Holstebro - Skjern	44,787	1:0207	46:0768
422	Holstebro - Herning	22,413	1:0356	24:0674
423	Ringvejen i Holstebro	6,535	41:0306	47:0846

425	Holstebro - Oddesund	23,541	2:0105	25:0964
426	Thisted - Oddesund	55,501	0:0000	53:0963
427	Thisted - Fjerritslev	40,818	0:0000	41:0738
428	Aabybro - Fjerritslev	30,659	18:0177	48:0909
429	Sunds - Hagebro	23,706	8:0228	31:0964
430	Hagebro - Skive	22,098	0:0000	22:0784
437	Sæby - Frederikshavn	5,662	5:0973	11:0634
438	Frederikshavn - Skagen	44,724	0:0000	43:0971
439	Viborg - Herning	37,778	6:0073	43:0975
441	Viborg - Skive	21,918	3:0036	25:0314
442	Skive - Sallingsund	23,184	2:0358	25:0945
443	Skive forbindelsesvej	7,441	0:0020	7:0418
445	Sallingsund - Vilsund	23,520	0:0000	23:0520
448	Hjørring - Hirtshals	3,461	12:0598	16:0996
450	Bouet - Aabybro	17,020	0:0000	16:0959
451	Hjørring - Aabybro	42,898	2:0112	45:0920
452	Hjørring - Frederikshavn	30,767	3:0135	34:0955
459	Randers - Kongensbro	1,118	2:0559	3:0677
462	Randers - Hadsund	28,516	2:0436	32:0789
467	Hobro - Aggersund	48,340	5:0025	53:0998
468	Aggersund - Fjerritslev	9,075	0:0000	8:0931
475	Struer - Lemvig	18,820	0:0000	18:0820
476	Lemvig - Thyborøn	23,311	0:0085	23:0366
480	Thisted - Hanstholm	19,034	2:0101	21:0997
481	Østerild - Ræhr	13,190	0:0000	12:0944
501	Nykøbing F - Sydmotorvejen	11,089	0:0000	11:0321
505	Aalborg - Hadsund	39,059	0:0005	42:1174
506	Nykøbing F. - Gedser	22,907	0:0000	22:0895
520	Lunderskov - Hejnsvig	30,422	4:0098	34:0506
521	Odense - Faaborg	30,631	5:0013	37:0944
522	Ballerup - Frederikssund - Kregme	36,884	14:0000	51:0981
527	Isterød - Æbelholt Kloster (Isterødvejen)	7,217	36:0452	43:0662
528	Vinding - Gårslev - Fredericia	14,144	5:0113	20:0181
530	Mørdrupvej	0,302	0:0067	0:0369
532	Ringvejen i Randers	3,598	0:0000	3:0637
609	Assens - Nørre Aaby	27,286	0:0000	27:1030
614	Næstved - Rønnede	13,732	3:0800	17:0545
617	Næstved - Bårse	14,788	0:0131	16:0827
619	Vordingborg - Kalvehave	10,842	4:0277	16:0333
628	Rettestrup - Øverup	5,702	2:0328	8:0789
630	Stege - Kalvehave	10,220	0:0382	10:0785
704	Nyborg - Bøjden	54,425	1:0048	56:0970
714	Svendborg - Faaborg	25,478	2:0264	27:0937
1563	Edwin Rahrs vej	0,234	9:0073	9:0335
5868	Ny Esbjergvej i Kolding	0,098	68:0461	68:0564
600338	Ølholm - Horsens	14,443	85:0684	100:0127
600514	Give - Billund	5,382	4:0550	9:0932
350532	Kong Frederik IX's Bro (Guldborgsund)	0,295	1:0102	1:0398

350700	Storstrømsbroen (Storstrømmen)	3,199	97:0362	100:0499
350701	Masned Sundbroen (Masned Sund)	0,202	94:0729	94:0931
9650341	Gamle Lillebæltsbro (Lillebælt)	1,178	48:0278	49:0456